

สรุปประเด็นและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.
 โดยคณะกรรมการพิจารณาสิทธิการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน พ.ศ.
 ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ร่าง พระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้</p>	<p>.....</p> <p>โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>.....</p>	<p>.....</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา</p> <p>ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา</p> <p>ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต</p> <p>ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเรียกว่า</p> <p>“พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา</p> <p>ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒”</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญเรียกว่า</p> <p>“พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา</p> <p>ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.”</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้ใช้บังคับ</p> <p>ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้ใช้บังคับ</p> <p>ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่</p> <p>ข้อความจะแสดงไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>“ศาล” หมายความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง</p> <p>ตำแหน่งทางการเมือง</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกัน</p> <p>และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“ประธาน ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกัน</p> <p>และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“กรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการ</p> <p>ป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p>	<p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิก</p> <p>(๑) พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา</p> <p>คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>(๒) พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติประกอบ</p> <p>รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทาง</p> <p>การเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒ พ.ศ. ๒๕๕๐</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๔ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p> <p>ใช้บังคับ ห้ามมิให้ศาลอื่นรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนก</p> <p>คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้พิจารณาพิพากษา</p>	<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่</p> <p>ข้อความจะแสดงไว้เป็นอย่างอื่น</p> <p>“ศาล” หมายความว่า ศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง</p> <p>ตำแหน่งทางการเมือง</p>	<p>๑. เพื่อให้สอดคล้องกับค่านิยม</p> <p>ควรเพิ่ม กรรมการ ป.ป.ช. หรือไม่</p> <p>๒. ผู้มีส่วนอิสระ ควรเพิ่มค่านิยม</p> <p>ให้รวมถึงคณะผู้มีส่วนอิสระ</p> <p>หรือไม่</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>“คณะกรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า คณะกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“ประธาน ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>“กรรมการ ป.ป.ช.” หมายความว่า ประธานหรือกรรมการป้องกัน และปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p><u>“ผู้มีส่วนอิสระ”</u> หมายความว่า บุคคลซึ่งทำหน้าที่ได้ส่วน หาข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจในกรณีที่มีการกล่าวหาว่ากรรมการ ป.ป.ช. ผู้ได้มีพฤติการณ์ร้ายผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจ ปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือ กฎหมาย</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>๓. คณะผู้ไต่สวนอิสระ ประกอบด้วยใครบ้าง และศาลเป็น ผู้ตั้งทั้งหมดหรือไม่</p>
<p>มาตรา ๕ ในการพิจารณาคดี ให้ศาลยึดรายงานของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. เป็นหลักในการพิจารณาและอาจไต่สวนหา ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมที่เห็นสมควร</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐาน ที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจน ขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการได้เพื่อประโยชน์ แห่งการพิจารณาได้</p> <p>ศาลมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ ตามที่มีมอบหมาย</p>	<p>มาตรา ๕ นับแต่วันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ใช้บังคับ ห้ามมิให้ศาลอื่นรับคดีที่อยู่ในอำนาจของศาลฎีกาแผนก คดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองไว้พิจารณาพิพากษา</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>เพื่อให้กระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเที่ยงธรรม ให้บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ความร่วมมือในการดำเนินการใด ๆ ตามที่ศาลขอหรือมอบหมาย</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๖ ศาลมีอำนาจออกหมายอาญาและหมายใด ๆ ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติ</p>	<p>มาตรา ๖ ในการพิจารณาคดีให้ใช้ระบบไต่สวนและเขียนไปโดยรวดเร็วตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา ทั้งนี้ ให้ศาลค้นหาความจริงโดยยึดความจริงจำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือของผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี เป็นหลักในการพิจารณาและอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ ศาลมีอำนาจเรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใดหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ตลอดจนขอให้ศาลอื่น พนักงานสอบสวน หน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น ดำเนินการใดเพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาได้</p> <p>ศาลมีอำนาจแต่งตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่มาหมาย</p> <p>เพื่อให้กระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็วและเที่ยงธรรม ให้บุคคล คณะบุคคล หรือหน่วยงานตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้ความร่วมมือในการดำเนินการใด ๆ ตามที่ศาลขอหรือมอบหมาย</p>	<p>๑. มาตรานี้มีปัญหาตั้งแต่ตอนร่างรัฐธรรมนูญที่กำหนดให้เป็นวิธีพิจารณาเฉพาะของ ป.ป.ช. หรือจะใช้วิธีพิจารณาอย่างไร และองค์การอิสระใช้วิธีพิจารณาแบบเดียวกันกับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองควรจะรวมไว้ในกฎหมายฉบับเดียวกันหรือไม่</p> <p>๒. ข้อกำหนดไม่ได้กำหนดให้ชัดเจนว่ามีที่มาอย่างไร จะเป็นแบบเดียวกับข้อบัญญัติของศาลฎีกาหรือไม่หรือจะออกโดยความเห็นชอบของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาหรือไม่ หรือควรกำหนดข้อขอบเขตของข้อกำหนดหรือไม่</p> <p>ข้อกำหนดของประธานศาลฎีกามีการวิเคราะห์การออกข้อกำหนดว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๗ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>มาตรา ๗ ศาลมีอำนาจออกหมายอาญาและหมายใด ๆ ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติ</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต</p> <p>และการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนด ของประธานศาลฎีกางระบบให้ ชัดเจนหรือไม่</p> <p>๓. ระบบไปตั้งอรรถระบุให้ชัดเจน และที่บัญญัติมากใช้ในตนเอง เดียวกันกับ ป.วิ.อาญามีเหตุผล อะไรเป็นพิเศษหรือไม่</p>
<p>มาตรา ๗ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>มาตรา ๗ ศาลมีอำนาจออกหมายอาญาและหมายใด ๆ ตามที่ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาและประมวลกฎหมาย วิธีพิจารณาความแพ่งบัญญัติ</p>	<p>๑. ทำไม่ศาลจึงมีอำนาจออกหมาย อาญาและหมายใด ๆ ตามประมวล กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความแพ่งบัญญัติได้กว้างมาก</p> <p>๒. มาตรา ๕ มาตรา ๖ และมาตรา ๗ ควรจะอยู่ในหมวด ๑ บททั่วไป หรือไม่</p>
<p>มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>มาตรา ๘ ให้ประธานศาลฎีการักษาการตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>หมวด ๑ บททั่วไป</p>	<p>หมวด ๑ บททั่วไป</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๘ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในศาลฎีกา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสอบสวนพิจารณาของศาลตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งผู้ พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาจำนวนตามที่ เห็นสมควร เป็นผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองในศาลฎีกาเพื่อปฏิบัติงานที่จำเป็นระหว่างที่ยังไม่มี องค์คณะผู้พิพากษามาตรา ๑๓ สำหรับคดีใดคดีหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๘ ให้มีแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในศาลฎีกา เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการสอบสวนพิจารณาของศาลตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้ง ผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาจำนวนตามที่ เห็นสมควร เป็นผู้พิพากษาประจำแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่ง ทางการเมืองในศาลฎีกาเพื่อปฏิบัติงานที่จำเป็นระหว่างที่ยังไม่มี องค์คณะผู้พิพากษามาตรา ๑๔ สำหรับคดีใดคดีหนึ่ง</p>	<p>๑. ตาม (๑) คำว่า "กฎหมาย" ควรให้มีประมวลกฎหมายอาญา เพิ่มอีกหรือไม่ คำว่า "ร่ำรวย ผิดปกติ" ควรจะเพิ่มลงไป (๑) หรือไม่ คำว่า "ทุจริตต่อหน้าที่" ต้องกำหนดให้ชัดเจนหมายถึงอะไร ๒. เพื่อความชัดเจนในคดีความผิด ต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือกรรมการองค์กรอิสระ หากไม่ กำกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย</p>
<p>มาตรา ๙ ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ดังต่อไปนี้ (๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาว่านายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือข้าราชการ การเมืองอื่น ร่ำรวยผิดปกติ กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ ราชการตามประมวลกฎหมายอาญา หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่ง หน้าที่ หรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น (๒) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลตาม (๑) หรือ บุคคลอื่นเป็นตุลาการ ผู้ใช้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิด ทางอาญาตาม (๑)</p>	<p>มาตรา ๑๐ ศาลมีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดี ดังต่อไปนี้ (๑) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาว่านายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการ การเมืองอื่น ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการกระบวน ข้าราชการรัฐสภาฝ่ายการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบ ข้าราชการฝ่ายรัฐสภา ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ผู้ดำรงตำแหน่งใน องค์กรอิสระหรือผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน <u>ข้าราชการคดี-กระทำความ ผิดต่อหน้าที่แห่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น</u> หรือ กระทำความผิดต่อหน้าที่แห่งหน้าที่ราชการหรือทุจริตต่อหน้าที่ตามกฎหมายอื่น หรือ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย</p>	<p>๑. ตาม (๑) คำว่า "กฎหมาย" ควรให้มีประมวลกฎหมายอาญา เพิ่มอีกหรือไม่ คำว่า "ร่ำรวย ผิดปกติ" ควรจะเพิ่มลงไป (๑) หรือไม่ คำว่า "ทุจริตต่อหน้าที่" ต้องกำหนดให้ชัดเจนหมายถึงอะไร ๒. เพื่อความชัดเจนในคดีความผิด ต่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง หรือกรรมการองค์กรอิสระ หากไม่ กำกับความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือจงใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>(๓) คดีซึ่งประธานวุฒิสภาส่งคำร้องให้ศาลพิจารณาพิพากษา ข้อกล่าวหาว่ากระทำการ ป.ป.ช. รำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐาน ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ (๔) คดีที่ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของนายรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการ การเมืองอื่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นตามที่ กฎหมายบัญญัติตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>(๒) คดีที่มีมูลแห่งคดีเป็นการกล่าวหาบุคคลตาม (๑) หรือบุคคล อื่นเป็นการ ผู้ชี้ หรือผู้สนับสนุนในการกระทำความผิดทางอาญา ตาม (๑) รวมทั้งผู้ให้ ผู้ขอให้ หรือรับว่าจะให้ทรัพย์สินหรือประโยชน์ อันใดแก่บุคคลตาม (๑) เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือ ประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่ (๓) คดีซึ่งประธานวุฒิสภาส่งคำร้องให้ศาลพิจารณาพิพากษาข้อ กล่าวหาว่ากระทำการ ป.ป.ช. รำรวยผิดปกติ กระทำความผิดฐานทุจริตต่อ หน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ คดีที่ประธาน รัฐสภาเสนอเรื่องให้ศาลพิจารณาพิพากษาข้อกล่าวหาว่ากระทำการ ป.ป.ช. มีพฤติการณ์ว่าผิดปกติ ทุจริตต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติ หน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย (๔) คดีที่ร้องขอให้ทรัพย์สินที่เพิ่มขึ้นผิดปกติของสมาชิกวุฒิสภา รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง อื่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นรวมทั้งภรรยาของผู้ชี้ ของบุคคลตาม (๑) ตกเป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุรำรวยผิดปกติหรือมี ทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ (๕) คดีที่บุคคลตาม (๑) จงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินหรือหนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริง ที่ควรแจ้งให้ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่าจงใจไม่แสดง ที่มาแห่งทรัพย์สินหรือหนี้สิน”</p>	<p>จะเขียนให้ชัดเจนอย่างไร และ กฎหมายของ ป.ป.ช. จะเขียนด้วย หรือไม่ และการเขียนแตกต่างไป จากของเดิมมีเจตนาอย่างไร (ต่างจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐)</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>มาตรา ๑๐ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าการมีมูลที่จะดำเนินคดีตามมาตรา ๙ (๑) (๒) หรือ (๕) ให้ประธาน ป.ป.ช. ส่งรายงาน เอกสาร และพยานหลักฐาน พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายในสิบวัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อศาล</p> <p>ให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ภายในระยะเวลาดังกล่าวอัยการสูงสุดมีความเห็นว่าเรื่องที่ยังมีข้อไม่สมบูรณ์ และได้แจ้งข้อไม่สมบูรณ์นั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>มาตรา ๑๑ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่าการมีมูลที่จะดำเนินคดีตามมาตรา ๙(๑) (๒) หรือ (๕) ให้ประธาน ป.ป.ช. ส่งรายงาน เอกสาร และพยานหลักฐาน พร้อมทั้งความเห็นไปยังอัยการสูงสุดภายใน<u>สิบ</u>วัน เพื่อให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีต่อศาล</p> <p>ให้อัยการสูงสุดยื่นฟ้องคดีภายใน<u>สามสิบ</u>วันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่ภายในระยะเวลาดังกล่าวอัยการสูงสุดมีความเห็นว่าเรื่องที่ยังมีข้อไม่สมบูรณ์ และได้แจ้งข้อไม่สมบูรณ์นั้นไปยังคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๑๑ ภายในสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งข้อไม่สมบูรณ์ตามมาตรา ๑๐ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนของแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากันเป็นคณะทำงาน ให้สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป</p> <p>ในกรณีที่คณะทำงานไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการฟ้องคดีได้ภายในกำหนดเวลาสิบวันนับแต่วันตั้งคณะทำงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทนได้ แต่ต้องฟ้องภายในสิบวันนับแต่วันครบกำหนด</p>	<p>มาตรา ๑๒ ภายในสิบวันนับแต่วันได้รับแจ้งข้อไม่สมบูรณ์ตามมาตรา ๑๑๑ ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดตั้งคณะทำงานขึ้นคณะหนึ่ง โดยมีผู้แทนของแต่ละฝ่ายจำนวนฝ่ายละเท่ากันเป็นคณะทำงาน ให้สำนักงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ คณะทำงานมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพยานหลักฐานที่ไม่สมบูรณ์ และรวบรวมพยานหลักฐานให้สมบูรณ์ แล้วส่งให้อัยการสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อไป</p> <p>ในกรณีที่คณะทำงานไม่อาจหาข้อยุติเกี่ยวกับการฟ้องคดีได้ภายในกำหนดเวลา<u>สิบ</u>วันนับแต่วันตั้งคณะทำงาน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีอำนาจยื่นฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้งทนายความให้ฟ้องคดีแทนได้ แต่ต้องฟ้องภายใน<u>สิบ</u>วันนับแต่วันครบกำหนด</p>	<p>๑. ให้ผู้แทนคณะทำงานพิจารณาพยานหลักฐานที่<u>ไม่</u>สมบูรณ์ที่ตั้งโดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. และอัยการสูงสุดควรจะกำหนดจำนวนบุคคลฝ่ายละกี่คน</p> <p>๒. ตัด “คณะกรรมการ” ให้เขียนไว้ที่กฎหมาย ป.ป.ช. จะเหมาะสมหรือไม่</p> <p>๓. ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งข้อไม่สมบูรณ์ตามมาตรา ๑๑ แก้ไขเป็น ๓๐ วัน จะเหมาะสมหรือไม่</p> <p>๔. วรรค ๒ กรณีหาข้อยุติเกี่ยวกับการฟ้องภายในกำหนด ๓๐ วัน</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ในกรณีคณะกรรมการ ป.บ.ช. ยื่นฟ้องคดีเองหรือแต่งตั้ง นายความให้ฟ้องคดีแทนตามวรรคก่อน ห้ามมิให้พนักงานอัยการรับ แก้ต่างคดีให้แก่จำเลย</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ แก้ไขเป็น ๙๐ วัน จะเหมาะสม หรือไม่ แต่ต้องฟ้องภายในกำหนด ๓๐ วัน แก้ไขเป็น ๙๐ วัน จะเหมาะสมหรือไม่</p>
<p>มาตรา ๑๒ การยื่นฟ้องเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามมาตรา ๑๐ และมาตรา ๑๑ ย่อมกระทำไม่ได้ ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ</p>	<p>มาตรา ๑๓ บุคคลซึ่งฟ้องผู้ซึ่งพ้นระยะเวลาการพิจารณาคดี แต่คณะกรรมการชี้มูลความผิดผู้ซึ่งพ้นระยะเวลาการพิจารณาคดี ที่ไม่อาจฟ้องคดีได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ให้ถือว่าการสิ้นสุดของคณะกรรมการ ป.บ.ช. แล้วแต่กรณี ยื่นคำร้องต่อศาล เพื่อขอถอนใบขาดหมายระยะเวลาฟ้องคดีออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวัน นับแต่วันครบกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องฟ้องภายในอายุความ</p>	<p>๑. ระยะเวลาในการฟ้องคดีในทาง ปฏิบัติไม่สามารถทำได้ ควรขยาย เวลาไปไม่เกิน ๒ ครั้ง และครั้งที่ ๒ ให้เป็นดุลพินิจของศาลจะ เหมาะสมหรือไม่ ๒. มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒ และ มาตรา ๑๓ ควรจะอยู่ในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา จะเหมาะสม หรือไม่</p>
<p>มาตรา ๑๓ เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ประธานศาลฎีกา เรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกาเลือกผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่ง ไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาเป็นองค์ คณะผู้พิพากษาเพื่อพิจารณาคดีพิพากษาคดีดังกล่าวโดยเร็ว แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบสี่วันนับแต่วันยื่นฟ้องคดี ผู้พิพากษาคณะใดประสงค์จะขอถอนตัวจากการได้รับเลือก ให้แถลงต่อที่ประชุมใหญ่ก่อนการลงคะแนน และให้ที่ประชุมใหญ่ ลงมติว่าจะให้มีการถอนตัวหรือไม่ มติของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นที่สุด</p>	<p>มาตรา ๑๔ เมื่อมีการยื่นฟ้องคดีต่อศาล ให้ประธานศาลฎีกา เรียกประชุมใหญ่ศาลฎีกาโดยเร็วเพื่อกำหนดจำนวนองค์คณะและ เลือกผู้พิพากษาในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาล ฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคนแต่ไม่ เกินเก้าคนเป็นองค์คณะผู้พิพากษาเพื่อพิจารณาคดีพิพากษาคดีดังกล่าว โดยเร็ว แต่ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบสี่วันนับแต่วันยื่นฟ้องคดี และอีกสองคน เป็นองค์คณะผู้พิพากษาสำรอง</p>	<p>๑. ตามรัฐธรรมนูญควรกำหนด จำนวนองค์คณะจำนวน ๕-๙ คน จะต้องกำหนดว่าคดีแก้ไขใหม่ใช้ ๕ คน คดีแก้ไขใหม่ใช้ ๗ คน และ คดีแก้ไขใหม่ใช้ ๙ คน ๒. การตั้งองค์คณะควรจะต้อง ไว้ก่อนซึ่งจะถูกต้องตามหลัก</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>การเลือกองค์คณะผู้พิพากษาแต่ละคดีให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ ให้ผู้พิพากษาที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนภาคคนเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาสำหรับคดีนั้น แต่ทั้งนี้ จะมีผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาเกินกว่าจำนวนสามคนไม่ได้ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากัน ในลำดับใดอันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนดังกล่าว ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก</p> <p>ผู้พิพากษาที่ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษามีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีจนกว่าจะสิ้นสุดอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ห้ามมิให้มีคำสั่งให้ผู้พิพากษาผู้นั้นไปทำงานที่อื่นนอกศาลฎีกา</p> <p>การเปลี่ยนแปลงสถานะของผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา ไม่กระทบกระเทือนถึงการที่ผู้นั้นจะปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์คณะผู้พิพากษาต่อไป และมีให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับ</p>	<p>ในกรณีมีเหตุสมควร ผู้พิพากษาคคนใดประสงค์จะออกจากถอนตัวจากการได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาอื่นแล้วโดยให้เหตุผลต่อที่ประชุมใหญ่ก่อนการลงคะแนน และให้ที่ประชุมใหญ่ลงมติว่าจะให้มีการถอนตัวหรือไม่ มติของที่ประชุมใหญ่ให้เป็นที่สุด</p> <p>การเลือกองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรองแต่ละคดีให้ใช้วิธีการลงคะแนนลับ ให้ผู้พิพากษาที่ได้รับคะแนนสูงสุดเรียงลงไปตามลำดับจนครบจำนวนภาคคนจะเป็นองค์คณะพิจารณาพิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรองเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาสำหรับคดีนั้น แต่ทั้งนี้ จะมีผู้พิพากษาคคนอาวุโสในศาลฎีกาเป็นผู้ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาเกินกว่าจำนวนสามคนไม่ได้ ถ้ามีผู้ได้รับคะแนนเท่ากันเป็นเหตุให้ผู้ได้รับเลือกเกินจำนวนดังกล่าว ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้ได้รับเลือก</p> <p>ผู้พิพากษาที่ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรองมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีจนกว่าจะสิ้นสุดอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ และระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีนั้น ห้ามมิให้มีคำสั่งให้ผู้พิพากษาผู้นั้นไปทำงานที่อื่นนอกศาลฎีกา</p> <p>การเปลี่ยนแปลงสถานะของผู้พิพากษาในศาลฎีกาที่ได้รับเลือกเป็นองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสำรองไปเป็นผู้พิพากษาอาวุโสในศาลฎีกา ไม่กระทบกระเทือนถึงการที่ผู้นั้นจะปฏิบัติหน้าที่เป็นองค์คณะผู้พิพากษาหรือองค์คณะผู้พิพากษาสำรองต่อไป</p> <p>และมีให้นำความในวรรคสามมาใช้บังคับ</p>	<p>ทุกขผู้ หรือจะตั้งภายหลังแบบแผนจะเหมาะสมกว่ากัน</p> <p>๓. ในวรรคแรกต้องกำหนดระยะเวลาให้ชัดเจนด้วยหรือไม่</p> <p>๔. หากผู้พิพากษาสำรองขึ้นไปเป็นองค์คณะในการพิจารณาตัดสิน จะตั้งผู้พิพากษาสำรองเพิ่มเติมหรือไม่</p> <p>๕. วรรคสององค์คณะผู้พิพากษาสำรองมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีนั้นหรือไม่</p> <p>ถูกต้อง ซึ่งจะต้องเขียนเพิ่มขึ้นอีกวรรคหนึ่งเพื่อให้ชัดเจนจะเหมาะสมหรือไม่</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>ผู้พิพากษาที่ร่วมประชุมใหญ่ตามวรรคหนึ่ง องค์คณะผู้พิพากษา กับองค์คณะผู้พิพากษาสำรองที่ได้รับเลือกในการประชุมดังกล่าว ตลอดจนบุคคลที่องค์คณะผู้พิพากษามอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ มีสิทธิ ได้รับเบี้ยประชุม หรือค่าตอบแทน แล้วแต่กรณี ตามระเบียบที่คณะกรรมการบริหารศาลยุติธรรมกำหนด</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๑๔ ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาย่อมพ้นหน้าที่ ในคดีเมื่อ</p> <p>(๑) พ้นจากการเป็นข้าราชการตุลาการ</p> <p>(๒) ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่ง ที่ศาลอื่น</p> <p>(๓) ถอนตัวเนื่องจากการคัดค้านผู้พิพากษา และองค์คณะ ผู้พิพากษามีคำสั่งยอมรับตามคำคัดค้านในมาตรา ๑๖</p> <p>ในกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษา แทนที่ตามวิธีการในมาตรา ๑๓</p>	<p>มาตรา ๑๕ ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะ ผู้พิพากษาสำรองพ้นหน้าที่ในคดีเมื่อ</p> <p>(๑) พ้นจากการเป็นข้าราชการตุลาการ</p> <p>(๒) ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ไปดำรงตำแหน่ง ที่ศาลอื่น</p> <p>(๓) ถอนตัวเนื่องจากการคัดค้านผู้พิพากษา และองค์คณะ ผู้พิพากษามีคำสั่งยอมรับตามคำคัดค้านในมาตรา ๒๖๑๗</p> <p>(๔) เมื่อได้รับอนุญาตจากที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาให้ถอนตัวได้</p> <p>กรณีมีเหตุสมควร ในกรณีที่มีเหตุตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษา แทนที่ตามวิธีการในมาตรา ๒๒๓๑๔</p>	<p>- (๔) เพิ่มขึ้นเพราะอะไร ซึ่ง ในทางปฏิบัติยังไม่เคยมีการออกใน ระหว่างปฏิบัติหน้าที่</p>
<p>มาตรา ๑๕ ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจ กล่าวถึงได้ ทำให้ไม่สามารถนั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะได้และองค์ คณะผู้พิพากษาเห็นว่า หากเลื่อนการไต่สวนพยานหลักฐานออกไป จะทำให้ล่าช้าและขาดความเที่ยงธรรม ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษา แทนที่ตามวิธีการในมาตรา ๑๓ ในกรณีนี้ให้ผู้พิพากษาที่ถูกแทนที่ สิ้นสุดอำนาจหน้าที่ในคดี</p>	<p>มาตรา ๑๖ ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจ กล่าวถึงได้ ทำให้ไม่สามารถนั่งพิจารณาคดีครบองค์คณะได้และองค์ คณะผู้พิพากษาเห็นว่า หากเลื่อนการไต่สวนพยานหลักฐานออกไป จะทำให้ล่าช้าและขาดความเที่ยงธรรม ให้ดำเนินการเลือกผู้พิพากษา แทนที่ตามวิธีการในมาตรา ๑๓ ในกรณีนี้ให้ผู้พิพากษาที่ถูกแทนที่ สิ้นสุดอำนาจหน้าที่ในคดี</p>	<p>- ยังไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>สุดท้าย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจก้ำกั้วได้ทำให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีนั้นไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ในวันนัดเป็นการชั่วคราว หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่พิจารณาคดีพิพากษาคดีนั้นอีกต่อไป ให้องค์คณะผู้พิพากษาสำรองตามลำดับคะแนนที่ได้รับเลือกในมาตรา ๑๕ มีอำนาจปฏิบัติหน้าที่ในวันนัดนั้นแทน หรือเข้าเป็นองค์คณะผู้พิพากษาแทนองค์คณะผู้พิพากษาที่สามารถปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว แล้วแต่กรณี</p> <p>ในระหว่างการทำคำพิพากษาคดีใด หากมีเหตุสุดท้าย หรือเหตุจำเป็นอันมิอาจก้ำกั้วได้ทำให้ผู้พิพากษาซึ่งเป็นองค์คณะในการพิจารณาคดีนั้นไม่สามารถทำคำพิพากษาได้อีกต่อไป ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาสำรองตามลำดับคะแนนที่ได้รับเลือกในมาตรา ๑๕ มีอำนาจตรวจสำนวนและร่วมลงลายมือชื่อทำคำพิพากษาถึงองค์คณะผู้พิพากษาที่เหลือได้”</p>	<p>มาตรา ๑๗ หากคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะคัดค้านผู้พิพากษาคนใดที่ได้รับเลือกเป็นผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสั่งร้อง เนื่องจากมีเหตุอันจะคัดค้านผู้พิพากษาได้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนเริ่มการไต่สวนพยานหลักฐาน ในการนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาไต่สวนตามที่ได้เห็นสมควรแล้วมีคำสั่งยอมรับหรือยกคำคัดค้านคำสั่งนี้เป็นที่สุด และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษาดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>
<p>มาตรา ๑๖ หากคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะคัดค้านผู้พิพากษาคนใดที่ได้รับเลือกเป็นผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสั่งร้อง เนื่องจากมีเหตุอันจะคัดค้านผู้พิพากษาได้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนเริ่มการไต่สวนพยานหลักฐาน ในการนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาไต่สวนตามที่ได้เห็นสมควรแล้วมีคำสั่งยอมรับหรือยกคำคัดค้านคำสั่งนี้เป็นที่สุด และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษาดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๗ หากคู่ความฝ่ายใดประสงค์จะคัดค้านผู้พิพากษาคนใดที่ได้รับเลือกเป็นผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาและองค์คณะผู้พิพากษาสั่งร้อง เนื่องจากมีเหตุอันจะคัดค้านผู้พิพากษาได้ ให้ยื่นคำร้องต่อศาลก่อนเริ่มการไต่สวนพยานหลักฐาน ในการนี้ ให้องค์คณะผู้พิพากษาไต่สวนตามที่ได้เห็นสมควรแล้วมีคำสั่งยอมรับหรือยกคำคัดค้านคำสั่งนี้เป็นที่สุด และให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการคัดค้านผู้พิพากษาดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>การคัดค้านผู้พิพากษาจะกระทำมิได้ หากได้เริ่มการไต่สวน พยานหลักฐานไปแล้ว เว้นแต่ผู้คัดค้านจะสามารถแสดงต่อศาล ได้ว่ามีเหตุสมควรทำใหม่สามารถคัดค้านได้ก่อนนั้น</p>	<p>การคัดค้านผู้พิพากษาจะกระทำไม่ได้ หากได้เริ่มการไต่สวน พยานหลักฐานไปแล้ว เว้นแต่ผู้คัดค้านจะสามารถแสดงต่อศาล ได้ว่ามีเหตุสมควรทำใหม่สามารถคัดค้านได้ก่อนนั้น</p>	
<p>มาตรา ๑๗ ให้องค์คณะผู้พิพากษาเลือกผู้พิพากษาคนหนึ่ง ในจำนวนเก้าคนเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนมีอำนาจดำเนินการตามมติขององค์ คณะผู้พิพากษาและเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้พิพากษาในองค์ คณะผู้พิพากษาอีกสองคน มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ที่มีได้เป็นการ วินิจฉัยชี้ขาดคดีได้</p>	<p>มาตรา ๑๘ ให้องค์คณะผู้พิพากษาเลือกผู้พิพากษาคนหนึ่งซึ่ง คณะผู้พิพากษาและผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะ กำหนดเป็นอย่างอื่น ให้ผู้พิพากษาที่ได้รับคะแนนสูงสุดในการลงคะแนน ตามมาตรา ๑๕ วรรคสามเป็นผู้พิพากษาเจ้าของสำนวน ถ้ามีผู้ได้รับ คะแนนสูงสุดเท่ากัน ให้ประธานศาลฎีกาจับสลากว่าผู้ใดเป็นผู้พิพากษา เจ้าของสำนวน ผู้พิพากษาเจ้าของสำนวนมีอำนาจดำเนินการตามมติขององค์ คณะผู้พิพากษาและเมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้พิพากษาในองค์คณะ ผู้พิพากษาอีกสองคน มีอำนาจออกคำสั่งใด ๆ ที่มีได้เป็นการวินิจฉัย ชี้ขาดคดีได้</p>	<p>๑. วรรคแรก ศาลฎีกาเสียดำว่า “ เว้นแต่ที่ประชุมใหญ่จะกำหนด เป็นอย่างอื่น ” เพราะเหตุใด จึงต้องเปลี่ยนจากของเดิม ๒. วรรคสอง กรณีเจ้าของสำนวน ทำหน้าที่ไม่ได้จะใช้หลักอะไร และควรให้ที่ประชุมเป็นผู้กำหนด ว่าจะให้ใครเป็นเจ้าของสำนวน</p>
<p>มาตรา ๑๘ ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุม ใหญ่ศาลฎีกา มีอำนาจออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีเพื่อใช้แก่ การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่มิขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้ บังคับได้</p> <p>นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนพิจารณาในศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ใน กรณีที่มีข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย</p>	<p>มาตรา ๑๙ ประธานศาลฎีกาโดยความเห็นชอบของที่ประชุม ใหญ่ศาลฎีกา มีอำนาจออกข้อกำหนดเกี่ยวกับการดำเนินคดีเพื่อใช้แก่ การปฏิบัติงานของศาลได้เท่าที่มิขัดหรือแย้งต่อพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้ และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้ บังคับได้</p> <p>นอกจากที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ กระบวนพิจารณาในศาลให้เป็นไปตามข้อกำหนดตามวรรคหนึ่ง ใน กรณีที่มีข้อกำหนดดังกล่าวให้นำบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมาย</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>กฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาใช้บังคับสำหรับคดีอาญา และบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับ สำหรับคดีกล่าวหาว่าร้ายรอยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ โดยอนุโลม</p>	<p>วิธีพิจารณาความอาญาที่ใช้บังคับสำหรับคดีอาญา และบทบัญญัติ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับสำหรับคดี กล่าวหาว่าร้ายรอยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติโดยอนุโลม เท่าที่มิขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญ</p>	<p>ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๑๙ ให้ศาลดำเนินการสอบสวนพิจารณาได้ส่วน พยานหลักฐานต่อเนื่องติดต่อกันไปทุกวันที่การจนกว่าจะเสร็จการ พิจารณา เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้ศาลดำเนินการสอบสวนพิจารณาได้ส่วน พยานหลักฐานต่อเนื่องติดต่อกันไปทุกวันที่การจนกว่าจะเสร็จการ พิจารณา เว้นแต่จะมีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วง ได้”</p>	<p>๑. ถ้าอัยการสูงสุดหรือ คณะกรรมการ ป.ป.ช. แสดงว่า เจตนารมณ์ของกฎหมายเริ่มจาก พ.ร.บ. วิธีพิจารณาคดีทุจริตและ ประพฤตินิชอบ ปี ๒๕๕๙ เริ่มจาก ศาลชั้นต้น แต่ร่างฯ นี้เริ่มจากศาล ฎีกา แล้วจะเกิดความเป็นธรรม ในการดำเนินคดีหรือไม่ ๒. ถ้าอัยการจะฟ้อง ป.ป.ช. ก็ขอให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเขียน ให้ชัดเจนว่ามีวัตถุประสงค์</p>
	<p>มาตรา ๒๑ ถ้าอัยการสูงสุด หรือคณะกรรมการ ป.ป.ช. รวมทั้งบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีเกรงว่าพยานหลักฐานซึ่งอาจต้องอ้างอิง ในภายหน้าจะสูญหายหรือยากแก่การนำมาใช้ส่วนในภายหลัง บุคคล ดังกล่าวอาจยื่นคำร้องต่อศาลขอให้คุ้มครองพยานหลักฐานนั้นไว้ ทันทีได้</p>	

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>มาตรา ๒๒ เมื่อศาลประทับฟ้อง ให้ผู้ถูกกล่าวหาหยุดปฏิบัติหน้าที่จนกว่าจะมีคำพิพากษา เว้นแต่ศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณีที่ศาลมีคำพิพากษาให้ผู้ได้พ้นจากตำแหน่ง หรือคำพิพากษานับมีผลให้ผู้ได้พ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าจะมีการอุทธรณ์ตามหมวด ๖ หรือไม่ ให้ผู้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือวันที่หยุดปฏิบัติหน้าที่</p>	<p>• เป็นอย่างไร และจะมีผลคุ้มครองคู่ความในคดีอย่างไร</p> <p>- วรรคแรก กับในมาตรา ๒๓๕ วรรคสาม และมาตรา ๑๙๕ วรรคหก</p> <p>ของรัฐธรรมนูญ เป็นข้อความที่ล่อกัน เมื่อรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดเขียนไว้แล้ว เพราะอะไร จึงต้องเขียนอีก</p>
	<p>มาตรา ๒๓ ในระหว่างพิจารณาคดีอันอาจมอบหมายให้เจ้าพนักงานคดีทำหน้าที่ช่วยเหลือศาลในการดำเนินคดีตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) ตรวจสอบและรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อใช้ศาลใช้พิจารณาแนวทางในการพิจารณาคดี</p> <p>(๒) ดำเนินการและจัดทำรายงานเกี่ยวกับคดีตามที่มีคำสั่ง</p> <p>(๓) ช่วยเหลือศาลในการบันทึกคำพยาน</p> <p>(๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้หรือตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาในการทำหน้าที่ช่วยเหลืออื่น</p> <p>ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ให้เจ้าพนักงานคดีเป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญาและ</p>	<p>๑. เจ้าพนักงานคดีคือใครต้องอธิบายให้ชัดเจน</p> <p>๒. การเข้ามาช่วยแบบไม่เป็นทางการ การจะเรียกต้องทำเป็นหนังสือหรือไม่ และการแต่งตั้งจะตั้งเฉพาะหรือตั้งประจำ ศาลต้องกำหนดให้ชัดเจน</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>ให้มีอำนาจมีหนังสือเรียกบุคคลใดมาให้ข้อมูลหรือให้จัดส่งเอกสาร เพื่อประกอบการพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามอำนาจหน้าที่ หลักเกณฑ์และวิธีการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานคดี ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อกำหนดของประธานศาลฎีกา</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๒๐ การทำคำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดหรือการ พิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนทำความเห็น ในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือพร้อมทั้งต้องแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก่อนการลงมติ และให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในกรณี องค์คณะ ผู้พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่งในองค์คณะ ผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษตามมตินั้นก็ได้อ</p> <p>คำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาล ให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนความเห็นในการ วินิจฉัยคดีของผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนให้เปิดเผย ตามวิธีการที่ประธานศาลฎีกากำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๕ การทำคำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดหรือการ พิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนทำความเห็น ในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือพร้อมทั้งต้องแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก่อนการลงมติ และให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในกรณี องค์คณะ ผู้พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่งในองค์คณะ ผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษตามมตินั้นก็ได้อ</p> <p>คำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาล ให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนความเห็นในการ วินิจฉัยคดีของผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนให้เปิดเผย ตามวิธีการที่ประธานศาลฎีกากำหนด</p>	<p>๑. อายุความในการดำเนินคดี ความหมายอย่างไร ๒. สิทธิในการดำเนินคดีจะหมดไป หรือไม่</p>
<p>มาตรา ๒๐ การทำคำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดหรือการ พิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนทำความเห็น ในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือพร้อมทั้งต้องแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก่อนการลงมติ และให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในกรณี องค์คณะ ผู้พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่งในองค์คณะ ผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษตามมตินั้นก็ได้อ</p> <p>คำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาล ให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนความเห็นในการ วินิจฉัยคดีของผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนให้เปิดเผย ตามวิธีการที่ประธานศาลฎีกากำหนด</p>	<p>มาตรา ๒๕ การทำคำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดหรือการ พิพากษาคดี ให้ผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนทำความเห็น ในการวินิจฉัยคดีเป็นหนังสือพร้อมทั้งต้องแถลงด้วยวาจาต่อที่ประชุม ก่อนการลงมติ และให้ถือมติตามเสียงข้างมาก ในกรณี องค์คณะ ผู้พิพากษาอาจมอบหมายให้ผู้พิพากษาคณะใดคนหนึ่งในองค์คณะ ผู้พิพากษาเป็นผู้จัดทำคำสั่งหรือคำพิพากษตามมตินั้นก็ได้อ</p> <p>คำสั่งเป็นการวินิจฉัยชี้ขาดคดีหรือคำพิพากษาของศาล ให้เปิดเผยโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ส่วนความเห็นในการ วินิจฉัยคดีของผู้พิพากษาในองค์คณะผู้พิพากษาทุกคนให้เปิดเผย ตามวิธีการที่ประธานศาลฎีกากำหนด</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๒๑ ความเห็นในการวินิจฉัยคดีอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย</p> <p>(๑) ชื่อคู่ความทุกฝ่าย (๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา (๓) ข้อกล่าวหาและคำให้การ (๔) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา (๕) เหตุผลในการวินิจฉัยทั้งในปีเหตุหาข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมาย</p> <p>(๖) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง (๗) คำวินิจฉัยคดี รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี</p>	<p>มาตรา ๒๖ ความเห็นในการวินิจฉัยคดีอย่างน้อย ต้องประกอบด้วย</p> <p>(๑) ชื่อคู่ความทุกฝ่าย (๒) เรื่องที่ถูกกล่าวหา (๓) ข้อกล่าวหาและคำให้การ (๔) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการพิจารณา (๕) เหตุผลในการวินิจฉัยทั้งในปีเหตุหาข้อเท็จจริงและ ข้อกฎหมาย</p> <p>(๖) บทบัญญัติของกฎหมายที่ยกขึ้นอ้างอิง (๗) คำวินิจฉัยคดี รวมทั้งการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน ที่เกี่ยวข้อง ถ้ามี</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๒๒ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจับกุมหรือคุมขัง ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยเนื่องจากมีหลักฐานสมควรว่าผู้นั้น น่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้นั้นจะหลบหนี หรือจะไปยังเหยี่ยงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน หรืออัยการสูงสุด อาจร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับหรือหมายขังผู้นั้นได้ ในการนี้ที่มีการฟ้องคดีแล้ว ไม่ว่าจะมีการคุมขังจำเลยมาก่อน หรือไม่ ให้องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาดังเหตุอันควรคุมขังจำเลย และมิคำสั่งตามความเห็นสมควรหรือปล่อยชั่วคราวจำเลยนั้นได้</p>	<p>มาตรา ๒๗ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องจับกุมหรือคุมขัง ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยเนื่องจากมีหลักฐานสมควรว่าผู้นั้น น่าจะได้กระทำความผิดอาญาและมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้นั้นจะหลบหนี หรือจะไปยังเหยี่ยงกับพยานหลักฐานหรือก่อเหตุอันตรายประการอื่น คณะกรรมการ ป.ป.ช. คณะกรรมการไต่สวน คณะผู้ไต่สวนอิสระ หรืออัยการสูงสุดอาจร้องขอต่อศาลเพื่อให้ศาลออกหมายจับ หรือหมายขังผู้นั้นได้ ในการนี้ที่มีการฟ้องคดีแล้ว ไม่ว่าจะมีการคุมขังจำเลยมาก่อน หรือไม่ ให้องค์คณะผู้พิพากษาพิจารณาดังเหตุอันควรคุมขังจำเลย และมิคำสั่งตามความเห็นสมควรหรือปล่อยชั่วคราวจำเลยนั้นได้</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p> <p>หมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>หมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๒๓ ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่</p> <p>(๑) อัยการสูงสุด</p> <p>(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติตามมาตรา ๑๑</p>	<p>มาตรา ๒๕ ผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ได้แก่</p> <p>(๑) อัยการสูงสุด</p> <p>(๒) คณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการปฏิบัติตามมาตรา ๒๒๑๒</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๒๕ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาล ให้ศาลรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นได้ด้วย</p>	<p>มาตรา ๒๘ ในการฟ้องคดีอาญาสำหรับการกระทำอันเป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบทและบทใดบทหนึ่งอยู่ในอำนาจของศาล ให้ศาลรับพิจารณาพิพากษาข้อหาความผิดบทอื่นได้ด้วย</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๒๕ การฟ้องคดีอาญาดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องต่อศาลฟ้อง</p> <p>ในชั้นยื่นฟ้องให้แจ้งทุกสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อศาลเพื่อใช้เป็นหลักในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวนศาลอาญ่าไต่สวนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร</p>	<p>มาตรา ๓๐ การฟ้องคดีอาญาดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ ไม่ต้องต่อศาลฟ้อง</p> <p>ฟ้องต้องทำเป็นหนังสือขอความตามบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕๕ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มีข้อความที่เป็นการกล่าวหาเกี่ยวกับพฤติผิดต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญหรือหมาย และต้องระบุพฤติการณ์ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิด พร้อมทั้งชี้ของพยานหลักฐานให้ชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไปได้</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>ในวันยื่นฟ้องให้จำเลยมาหรือคุมตัวมาศาล และให้กองทัพส่งจำนวน การไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ช. หรือคณะผู้ไต่สวนอิสระ แล้วแต่กรณี พร้อมสำเนาอิเล็กทรอนิกส์ต่อศาลเพื่อใช้เป็นหลัก ในการพิจารณาและรวมไว้ในสำนวน ทั้งนี้ ศาลอาจไต่สวนหาข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานเพิ่มเติมได้ตามที่เห็นสมควร กรณีศาลเห็นว่าฟ้องไม่ถูกต้อง ให้ศาลมีคำสั่งให้กองทัพแก้ฟ้อง ให้ถูกต้อง</p>	
	<p>มาตรา ๓๑ เมื่อประทับฟ้องแล้ว ห้ามมิให้ศาลออกหมายจับให้ถอน ฟ้อง เว้นแต่จะได้รับความยินยอมอนุญาตให้ถอนฟ้องจะ กระทบกระเียนต่อความยุติธรรม</p>	<p>- มาตรานี้ควรจะมีอยู่ในร่างฯนี้ หรือไม่ เพราะการเขียนแบบนี้ จะเป็นการบังคับศาล</p>
<p>มาตรา ๒๖ การพิจารณาและไต่สวนพยานหลักฐานให้กระทำโดย เปิดเผยเว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะสำคัญให้ ศาลมีคำสั่งให้พิจารณารับลับได้</p>	<p>มาตรา ๓๒ การพิจารณาและไต่สวนพยานหลักฐานให้กระทำโดย เปิดเผยเว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อคุ้มครองประโยชน์สาธารณะสำคัญให้ ศาลมีคำสั่งให้พิจารณารับลับได้ เมื่อศาลเห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การพิจารณารับลับไป โดยไม่ชักช้า ศาลมีอำนาจไต่สวนพยานหลักฐานลับหลังจำเลยได้ ในกรณีดังต่อไปนี้ (๑) จำเลยไม่อาจมาฟังการไต่สวนพยานหลักฐานได้เนื่องจาก ความเจ็บป่วยหรือมีเหตุจำเป็นอันมิอาจก้าวล่วงได้ เมื่อจำเลย มีทนายและจำเลยได้รับอนุญาตจากศาลที่จะไม่มาฟังการพิจารณา และสืบพยาน (๒) จำเลยเป็นนิติบุคคลและศาลได้ออกหมายจับผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นแล้ว แต่ยังไม่จับตัวมาได้</p>	<p>- (๒) หลักที่เป็นสาระบัญญัติไม่ ชัดเจนจะทำให้สืบสนได้จะต้อง ปรับถ้อยคำหรือมี การเขียน รายละเอียดมากเกินไปจะเป็นผลดี หรือผลเสีย</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>(๓) จำเลยอยู่ในอำนาจศาลแล้วแต่ได้หลบหนีไปและศาล ได้ออกหมายจับแล้วแต่ยังไม่จับตัวมาได้ (๔) ในระหว่างพิจารณาหรือได้ส่วน ศาลมีคำสั่งให้จำเลย ออกจากห้องพิจารณารายละเอียดขอขบวนการพิจารณา หรือจำเลย ออกไปจากห้องพิจารณาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศาล”</p>	
	<p>มาตรา ๓๓ ในกรณื่อดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีในระหว่าง ถูกดำเนินคดีหรือระหว่างการพิจารณาคดีของศาล มิให้ในระยะเวลา ที่ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยหลบหนีรวมเป็นส่วนหนึ่งของอายุความ ในกรณีคำพิพากษาลงโทษจำเลย ถ้าจำเลยหลบหนี ไปในระหว่างต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้ลงโทษ มิให้นำบทบัญญัติ มาตรา ๘๘ แห่งประมวลกฎหมายอาญามาใช้บังคับ</p>	<p>- คดีทุจริตในระหว่างที่จำเลย หลบหนีไม่นับอายุความ และจะต้องยึดทรัพย์สินด้วยหรือไม่</p>
	<p>มาตรา ๓๔ ในกรณื่อดำเนินคดีอาญาตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ ผู้ถูกกล่าวหาหรือจำเลยที่หลบหนีในระหว่างได้รับ การปล่อยชั่วคราวต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกิน หนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และถ้าเป็นการหลบหนีไปในระหว่าง การพิจารณาคดีของศาล ไม่ว่าศาลจะมีคำสั่งจำหน่ายคดีหรือไม่ก็ตาม ศาลอาจมีคำสั่งให้ผู้ต้องหาที่เกี่ยวข้องกับการติดตามหรือจับกุมจำเลย รายงานผลภายในระยะเวลาที่ศาลเห็นสมควร ความผิดตามวรรคหนึ่งไม่ระงับไปเพราะเหตุที่คดีของผู้ถูก กล่าวหาหรือจำเลยนั้นมีการสั่งไม่ฟ้อง ยกฟ้อง จำหน่ายคดี หรือ ถอนฟ้อง</p>	<p>๑. เมื่อผู้ต้องหาหลบหนีเป็นการ เขียนไว้กว้าง ๆ ทำให้ไม่รู้คำตอบ ไหนผู้ต้องหาหลบหนี และเมื่อเรารู้ จะถือว่าหลบหนี เช่น ส่งหมายไป แล้วใครแล้วยังไม่ปรากฏตัวถือว่า หลบหนีหรือไม่ หรือนัดหมายให้ ทราบแล้วเมื่อถึงวันนัดไม่มาถือว่า หลบหนีหรือไม่ ถ้าหลบหนีไปแล้ว จะทำอย่างไร ต้องเขียนให้ละเอียด</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>๒. โทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท ถือว่าไม่เป็นมาตรฐานของกฎหมาย ถ้าเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ประเด็นนี้จะต้องปรับหรือไม่</p> <p>๓. วรยศอง “ไม่ทำให้คดีระงับ” ในที่สุดแล้วการจำหน่ายคดีจะพูดถึงเรื่องนี้ด้วยหรือไม่ และการประกันตัวไม่กระทบต่อการบังคับคดีหลบหนีเมื่อเขียนอีกที แต่ไม่เขียนอีกทีจะทำให้มีปัญหาในที่สุดถ้าไม่ฟ้องจะกระทบหรือไม่ เพราะถ้าเขาหนีจริงแต่ถูกตัดไปก่อน แต่เมื่อหนีไปแล้วจะขัดต่อสัญญาประกันตัวชั่วคราวหรือไม่ และจะต้องพูดถึงเรื่องนี้หรือไม่ เมื่อผู้ต้องหาหลบหนีเมื่อใช้เฉพาะคดีอาญาและคดีแพ่งรวมไปด้วยหรือไม่ (เชิญผู้เกี่ยวข้องมาชี้แจงต้องประเด็นนี้ด้วย)</p> <p>๔. การเทียบระบบความผิดอาญาในมาตรานี้สมควรหรือไม่</p>
--	---	--

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๒๗ เมื่อได้มีคำสั่งประทับฟ้องแล้วให้ศาลส่งสำเนาฟ้อง แก่จำเลย และนัดคู่ความมาศาลในวันพิจารณาครั้งแรก นับแต่วันที่ได้รับสำเนาฟ้องให้จำเลยมีสิทธิขอตรวจ และขอคัดสำเนาเอกสารในส่วนนอกสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>มาตรา ๓๕ เมื่อได้มีคำสั่งประทับฟ้องแล้วให้ศาลส่งสำเนาฟ้อง แก่จำเลย และนัดคู่ความมาศาลในวันพิจารณาครั้งแรก นับแต่วันที่ได้รับสำเนาฟ้องให้จำเลยมีสิทธิขอตรวจ และขอคัดสำเนาเอกสารในส่วนนอกสำนวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>๕. วรรคสอง ระดับโทษเป็น อย่างไร คำว่า “ไม่ระงับ” แม้กรณี ศาลสั่งไม่ฟ้องควรจะเอาความผิด เขาหรือไม่ และควรจะมีอยู่หรือไม่ ๖. การหลบหนี กรณีได้บ้างที่ศาล ถือว่าหลบหนี ๗. สัญญาประกันตัวชั่วคราวมี ความหมายอย่างไร ๘. มาตราฐานประมวลกฎหมาย อาญา (ค่าปรับ) เป็นอย่างไร</p>
<p>ในวันพิจารณาครั้งแรก เมื่อจำเลยมาอยู่ต่อหน้าศาลและศาล เชื่อว่าเป็นจำเลยจริงให้อ่านและอธิบายฟ้องให้ฟัง และถามว่า ได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้อย่างไรบ้าง คำให้การของ จำเลยให้บันทึกไว้ ถ้าจำเลยไม่ให้การก็ให้บันทึกไว้ และให้ศาลกำหนด วันตรวจพยานหลักฐานโดยให้แจ้งทุกและจำเลยทราบล่วงหน้า ไม่น้อยกว่าสิบวัน</p>	<p>ในวันพิจารณาครั้งแรก เมื่อจำเลยมาอยู่ต่อหน้าศาลและศาล เชื่อว่าเป็นจำเลยจริงให้อ่านและอธิบายฟ้องให้ฟัง และถามว่า ได้กระทำความผิดจริงหรือไม่ จะให้การต่อสู้อย่างไรบ้าง คำให้การของจำเลย ให้บันทึกไว้ ถ้าจำเลยไม่ให้การก็ให้บันทึกไว้ และถ้าจำเลยให้การ ปฏิเสธหรือไม่ให้การ ก็ให้ศาลกำหนดวันตรวจพยานหลักฐานโดยให้ แจ้งทุกและจำเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบวัน กรณีที่จำเลยทราบนัดพิจารณาครั้งแรกโดยชอบแล้วไม่มาศาล ให้ศาลดำเนินการระงับพิจารณาต่อไปโดยถือว่าจำเลยให้การปฏิเสธ</p>	<p>๑. วรรคสาม คำว่า “ต่อสู้” จะทำ ให้ระบบชดกันแต่หรือจะทำให้ เข้าใจว่าเป็นระบบต่อสู้ ถ้าใช้คำ ว่า “ควรจะให้การอย่างไรบ้าง” จะ ดีกว่าไหม ๒. วรรคสี่ จำเลยในศาลจะรวมทั้ง ทนายความด้วยหรือไม่ ๓. จะใช้ถ้อยคำอย่างไรว่าการ ดำเนินคดีต้องมติดำจำเลยไม่ มาจริง ๔. วรรคห้า ของมาตรานี้มีความ จำเป็นหรือไม่ เพราะในหลักการไม่</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาศาลอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาศาลอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>ในคดีที่จำเลยให้การรับสารภาพตามฟ้อง แม้ข้อหาที่จำเลยรับ สารภาพนั้นกฎหมายกำหนดอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุกน้อยกว่าห้าปี หรือโทษสถานที่ไม่เกินสามปี ศาลอาจเรียกพยานหลักฐานมาสอบสวน ต่อไปเพื่อทราบถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิดจนกว่าจะพอใจ ว่าจำเลยกระทำความจริงก็ได้</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>ต่างกับมาตรา ๑๗๖ หรือต้องเขียน ให้ครบถ้วน</p>
<p>มาตรา ๒๘ ให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระงับพยานต่อศาล พร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอก่อนวันพิจารณาตรวจพยานหลักฐาน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p> <p>การยื่นบัญชีระงับพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษา เมื่อสามารถ แสดงเหตุผลสมควรว่าไม่สามารถทราบถึงพยานหลักฐานนั้น หรือ เป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือเพื่อให้โอกาส แก่จำเลยในการต่อสู้คดี</p>	<p>มาตรา ๓๖ ให้โจทก์จำเลยยื่นบัญชีระงับพยานต่อศาล พร้อมสำเนาในจำนวนที่เพียงพอก่อนวันพิจารณาตรวจพยานหลักฐาน ไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p> <p>การยื่นบัญชีระงับพยานเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อเมื่อได้รับอนุญาตจากองค์คณะผู้พิพากษา เมื่อสามารถ แสดงเหตุผลสมควรว่าไม่สามารถทราบถึงพยานหลักฐานนั้น หรือ เป็นกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม หรือเพื่อให้โอกาส แก่จำเลยในการต่อสู้คดี</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๒๙ ในวันตรวจพยานหลักฐาน ให้โจทก์จำเลยส่งพยาน เอกสารและพยานวัตถุต่อศาลเพื่อให้อีกฝ่ายตรวจสอบ เว้นแต่องค์ คณะผู้พิพากษาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากสภาพและ ความจำเป็นแห่งพยานหลักฐานนั้น หลังจากนั้นให้โจทก์จำเลย แถลงแนวทางการเสนอพยานหลักฐานต่อองค์คณะผู้พิพากษา</p> <p>ในกรณีที่มีได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานใด องค์คณะผู้ พิพากษาจะมีคำสั่งให้รับฟังพยานหลักฐานนั้นโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้</p>	<p>มาตรา ๓๗ ในวันตรวจพยานหลักฐาน ให้โจทก์จำเลยส่งพยาน เอกสารและพยานวัตถุต่อศาลเพื่อให้อีกฝ่ายตรวจสอบ เว้นแต่องค์คณะ ผู้พิพากษาจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น เนื่องจากสภาพและความจำเป็น แห่งพยานหลักฐานนั้น หลังจากนั้นให้โจทก์จำเลยแถลงแนวทางการ เสนอพยานหลักฐานต่อองค์คณะผู้พิพากษา</p> <p>ในกรณีที่มีได้มีการโต้แย้งพยานหลักฐานใด องค์คณะผู้ พิพากษาจะมีคำสั่งให้รับฟังพยานหลักฐานนั้นโดยไม่ต้องสอบสวนก็ได้</p>	<p>๑. คำว่า “ศาล” กับ “องค์คณะผู้ พิพากษาในมาตรานี้ มีความ แตกต่างกันอย่างไร ๒. ในมาตรานี้ขั้นตอนการทำงาน เป็นอย่างไร</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>แต่หากมีการโต้แย้งพยานหลักฐานใดหรือเมื่อศาลเห็นเองในองค์คณะผู้พิพากษาดำเนินการในส่วนพยานหลักฐานนั้นต่อไป</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>แต่หากมีการโต้แย้งพยานหลักฐานใดหรือเมื่อศาลเห็นเองในองค์คณะผู้พิพากษาดำเนินการในส่วนพยานหลักฐานนั้นต่อไป</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๓๐ ในกรณีที่ต้องมีการไต่สวน ในองค์คณะผู้พิพากษาที่กำหนดวันเริ่มไต่สวนโดยให้กองทัพจําเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p>	<p>มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ต้องมีการไต่สวน ในองค์คณะผู้พิพากษาที่กำหนดวันเริ่มไต่สวนโดยให้กองทัพจําเลยทราบล่วงหน้าไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๓๑ ในกรณีที่องค์คณะผู้พิพากษาสอบถามพยานบุคคลเอง โดยการแจ้งให้พยานทราบประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งจะทำการไต่สวน แล้วให้พยานเบิกความในชั้นนั้นโดยวิธีแถลงด้วยตนเองหรือตอบคำถามศาล แล้วจึงให้กองทัพจําเลยถามเพิ่มเติมต่อไป</p>	<p>มาตรา ๓๕ ในกรณีที่ส่วนพยานบุคคล ไม่ว่าจะเป็นผู้พิพากษาที่คู่ความฝ่ายใดอ้างหรือที่ศาลเรียกมาเอง ในองค์คณะผู้พิพากษาสอบถามพยานบุคคลเอง โดยการแจ้งให้พยานทราบประเด็นและข้อเท็จจริงซึ่งจะทำการไต่สวน แล้วให้พยานเบิกความในชั้นนั้นโดยวิธีแถลงด้วยตนเองหรือตอบคำถามศาล <u>แต่จะสั่งให้พยานที่จำเลยถามเพิ่มเติมหรือไม่ ศาลอาจถามพยานเกี่ยวกับข้อเท็จจริงใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับคดีแต่จะไม่มีคู่ความฝ่ายใดยกขึ้นอ้างก็ตาม แล้วจึงอนุญาตให้คู่ความถามพยานเพิ่มเติม</u></p> <p>การถามพยานตามวรรคหนึ่ง จะใช้คำถามนำก็ได้</p> <p>หลังจากคู่ความถามพยานตามวรรคหนึ่งแล้ว ห้ามมิให้คู่ความฝ่ายใดถามพยานอีก เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตจากศาล”</p>	<p>๑. มาตรานี้เป็น การระบุขั้นตอนการไต่สวนพยานบุคคล เข้าใจว่าไปคัดลอกวิธีการเขียนมาจาก พ.ร.บ. วิชา <u>ทุจริต</u> ซึ่งการไต่สวนพยานย่อมเป็นที่เข้าใจกันโดยทั่วไปอยู่แล้ว แต่การเขียนระบุรายละเอียดเช่นนี้จะทำให้เกิดการตีความในอนาคตได้ว่า หากเรื่องไหนไม่ได้เขียนไว้ก็จะทำไม่ได้ใช่หรือไม่</p> <p>๒. การเขียนอย่างชัดเจนจะเป็นข้อดี ทำให้ศาลกล้าใช้อำนาจได้โดยไม่ต้องลังเลหรือกังวล แต่ควรเรียงเรียงถ้อยคำตัวบทให้เปิดกว้างใช้ภาษาสวยงาม อ่านง่าย และอาจเขียนระบุอำนาจหน้าที่ของ</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>ศาลในชั้นตอนกระบวนการพิจารณาในการค้นหาความจริงไว้เพื่อความชัดเจนในการทำหน้าที่ของศาลว่าทำอย่างไรไม่ได้ด้วยจะดีกว่าหรือไม่ ๓. ควรปรับอายุมาตราให้นำไปไว้ในอยู่ในบททั่วไปจะเหมาะสมกว่าหรือไม่ ๔. ให้นำมาตราดังกล่าวมาตั้งประเด็นสอบถามหน่วยงานบุคคลเอง แต่ให้ฝ่ายโจทก์ตั้งประเด็นคำถามและให้หน่วยงานนั้นตอบคำถามเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งจะไม่เห็นปฏิบัติการข้อพิพาทหรือการให้การเท็จจากข้อซักถามเลย ดังนั้น ศาลควรกำหนดประเด็นพร้อมทำหน้าที่ในการสอบถามหน่วยงานเอง และให้หน่วยงานตอบคำถามด้วยวงจโดยเปิดเผยจากความทรงจำเท่านั้น โดยให้เขียนในมาตราเป็นการบังคับให้ชัดเจนว่าให้หน่วยงานตอบคำถามด้วยวงจ เพราะการตอบคำถามเป็นลายลักษณ์อักษร หน่วยงาน</p>
--	---	---

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>จะไปแต่งเรื่องราวอย่างไรก็ได้ แล้วศาลจะรวบรวมข้อเท็จจริงซึ่ง น้ำหนักพยานหลักฐาน จากนั้นให้ ฝ่ายโจทก์และจำเลยได้ถามพยาน เพิ่มเติมจะเหมาะสมหรือไม่ ๕. วรยศสอง การใช้คำถามนำ มี ทั้งข้อดีและข้อเสีย ข้อดีคือ การ ถามนำจะรวบรวมข้อเท็จจริงได้โดย ไม่ต้องเสียเวลา แต่ข้อเสียจะเป็น การแนะนำคำตอบให้พยาน เลือกตอบเองทำให้ขาดความเที่ยง ธรรมแทนที่จะได้ความจริงจาก ความทรงจำของพยานแบบไปไหนจะ ดีกว่ากัน ๖. ถ้อยคำในตัวบทตามมาตรานี้ กล่าวถึงการไต่สวนพยานบุคคล เพียงอย่างเดียว ปกติการไต่สวน นั้นจะใช้กับพยานทุกอย่างจะ ถูกต้องหรือไม่ ๗. การถามพยานโดยการชี้คำถาม นำเป็นระบบกระบวนกรของศาล คู่ความฝ่ายใดจะขอเบิกความถาม พยานจะต้องได้รับอนุญาตจากศาล</p>
--	---	--

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>มาตรา ๔๐ บุคคลดังต่อไปนี้ไม่มีสิทธิได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะ เดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอื่นตามระเบียบที่คณะ กรรมการบริหารศาลยุติธรรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ ศาลยุติธรรมกำหนด</p> <p>(๑) พยานบุคคลที่ศาลเรียกมาเองตามมาตรา ๓๙</p> <p>(๒) บุคคลซึ่งมาให้ถ้อยคำและบุคคลหรือคณะบุคคลที่ได้รับ แต่งตั้งตามมาตรา ๖ วรยศสองและวรรคสาม</p> <p>(๓) ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญที่ศาลขอให้มาให้ความเห็น ตามมาตรา ๔๑</p>	<p>๑. สิทธิในการได้รับค่าต่างๆ ตามมาตรา นี้เคยปกติมาเป็น ต้องเขียนขึ้นมาเป็นกรณีพิเศษก็ได้ แต่การที่เขียนไว้เช่นนี้อาจจะ หมายถึงว่าบุคคลตามมาตรา ๔๐ จะได้รับอัตราการเบิกจ่ายที่ มากกว่าปกติ หรืออาจจะมีการ ปรับอัตราให้สูงเพิ่มมากขึ้นให้ สอดคล้องกับค่าครองชีพที่เป็นอยู่ ในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน เช่น ราคาที่พักปกติคิดว่าไปจะเบิกได้ ไม่มาก แต่คดีนี้เป็นคดีที่เกี่ยวข้อง กับผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ซึ่งมีสถานภาพที่ค่าครองชีพสูงจะ เหมาะสมหรือไม่ ๒. บทบัญญัติตามมาตรา นี้ น่าจะ อยู่ในหมวดบททั่วไปจะเหมาะสม หรือไม่</p>
	<p>มาตรา ๔๑ ศาลอาจขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาพิพากษาคดีได้ แต่ต้องให้คู่ความ ทุกฝ่ายทราบและให้โอกาสคู่ความตามสมควร ในอันที่จะขอให้เรียก</p>	<p>ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่า มาตรานี้ไม่เขียนก็ได้ การไปเขียน ทุกเรื่องอาจจะส่งผลให้ตีความว่า</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๓๒ เมื่อการไต่สวนพยานหลักฐานเสร็จสิ้น โจทก์และ จำเลยมีสิทธิแถลงปิดคดีของตนภายในเวลาที่ศาลกำหนด แล้วให้องค์ คณะผู้พิพากษามีคำพิพากษาและให้อ่านคำพิพากษาในศาลโดย เปิดเผยภายในเจ็ดวันนับแต่วันเสร็จการพิจารณา ถ้ามีเหตุสมควร จะเลื่อนการอ่านไปก่อนก็ได้แต่ต้องไม่เกินสิบสี่วันและต้องบันทึกเหตุ นี้ไว้ เว้นแต่ในอรรถพิพากษาศาลในวันอ่านคำพิพากษา</p> <p>ในการนี้ศาลนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง แต่ จำเลยไม่อยู่หรือไม่มาฟังคำพิพากษา ให้ศาลเลื่อนการอ่านไปและ ออกหมายจับจำเลยมาฟังคำพิพากษา เมื่อได้ออกหมายจับแล้วไม่ได้ ตัวจำเลยมาภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันออกหมายจับ ให้ศาลอ่านคำ พิพากษาหรือคำสั่งหลังจำเลยได้ และให้ถือว่าจำเลยได้ฟังคำ พิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว</p>	<p>มาตรา ๓๒ เมื่อการไต่สวนพยานหลักฐานเสร็จสิ้น โจทก์และ จำเลยมีสิทธิแถลงปิดคดีของตนภายในเวลาที่ศาลกำหนด แล้วให้องค์ คณะผู้พิพากษามีคำพิพากษาและให้อ่านคำพิพากษาในศาลโดย เปิดเผยภายในเจ็ดวันนับแต่วันเสร็จการพิจารณา ถ้ามีเหตุสมควร จะเลื่อนการอ่านไปก่อนก็ได้แต่ต้องไม่เกินสิบสี่วันและต้องบันทึกเหตุ นี้ไว้ <u>พร้อมทั้งออกคำสั่งที่ออกหมายจับในวันอ่านคำพิพากษา</u></p> <p><u>ในกรณีที่ศาลนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งตามวรรคหนึ่ง แต่</u> <u>จำเลยไม่อยู่หรือไม่มาฟังคำพิพากษา ให้ศาลเลื่อนการอ่านไปและออก</u> <u>หมายจับจำเลยมาฟังคำพิพากษา เมื่อได้ออกหมายจับแล้วไม่ได้</u> <u>ตัวจำเลยมาภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันออกหมายจับ ให้ศาลอ่านคำ</u> <u>พิพากษาหรือคำสั่งหลังจำเลยได้ และให้ถือว่าจำเลยได้ฟังคำ</u> <u>พิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว</u> <u>ในกรณีศาลนัดฟังคำพิพากษาหรือคำสั่ง</u> <u>พิพากษาหรือคำสั่งหลังจำเลยได้ และให้ถือว่าจำเลยได้ฟังคำ</u> <u>พิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว</u> <u>โดยขอขมาแล้วไม่มาฟังคำพิพากษา</u> <u>หรือคำสั่ง ให้ศาลอ่านคำพิพากษาหรือคำสั่งหลังจำเลยได้ และให้</u> <u>ถือว่าจำเลยได้ฟังคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว”</u></p>	<p>- วรรคสอง ถ้าเทียบกับของเดิม จะตัดเรื่องการพิจารณาค่า พิพากษาหรือคำสั่งของจำเลย ซึ่งหากจำเลยไม่อยู่หรือไม่มาฟังคำ พิพากษาให้ศาลเลื่อนการอ่านคำ พิพากษาออกไป และให้ออก หมายจับจำเลยเพื่อให้นำฟังคำ พิพากษา แต่ตามร่างฯ นี้ ไม่ได้ กล่าวถึงเลย และให้ศาลอ่านคำ พิพากษาหรือคำสั่งหลังจำเลย ได้ และให้ถือว่าจำเลยได้ฟังคำ พิพากษาหรือคำสั่งนั้นแล้ว ไม่เป็นไรว่าจะดีหรือไม่อย่างไร แล้ว จะทราบได้อย่างไรว่าจำเลยทราบ นัดโดยชอบแล้ว ซึ่งบางกรณีจำเลย ไม่มาศาล แต่ทนายความมาแทน จะถือว่าทราบนัดโดยชอบแล้ว หรือไม่ หรือเมื่อทนายความทราบ นัดโดยชอบแล้ว จำเลยได้ถอน ทนายความคนนั้นแทน จะถือว่า</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>จำเลยทราบนัดโดยชอบแล้ว หรือไม่ ดังนั้น การทราบนัดโดย ชอบแล้วมีกระบวนการอะไรที่ชี้ชัด ได้บ้าง อัยกให้เขียนมาอย่าง ละเอียด รวมถึงการทราบนัด การ ส่งหมาย การรับทราบหมาย และ การรักษาความลับในการทำคำ พิพากษาด้วยว่าเป็นอย่างไร</p>
<p></p>	<p>มาตรา ๔๓ พยานบุคคลในคดีอาญาตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญนี้อาจได้รับการคุ้มครองตามมาตรการพิเศษตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองพยานในคดีอาญา</p>	<p>- คำว่า “อาจได้รับการคุ้มครอง” ประโยคนี้อาจตีความได้ว่าทั้งได้ หรือไม่ได้ หรือในกรณีที่ไม่มี งบประมาณสำหรับการคุ้มครอง พยานจะทำให้กลายเป็นตุลาการที่ จะจัดให้หรือไม่ก็ได้ ซึ่งมาตรการ คุ้มครองพยานนั้นบ้างมี ความสำคัญ ดังนั้นจะเขียนอย่างไร ถึงจะทำให้พยานได้รับความ คุ้มครองอย่างชัดเจน</p>
<p></p>	<p>มาตรา ๔๔ การรับทรัพย์สินในการดำเนินคดีตาม พระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าโจทก์จะมีความผิดหรือไม่ก็ตาม นอกจากศาลจะมี อำนาจรับทรัพย์สินตามกฎหมายที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะแล้ว ให้ศาลมี อำนาจสั่งให้รับทรัพย์สินดังต่อไปนี้ด้วย เว้นแต่เป็นทรัพย์สินของผู้อื่น ซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด</p>	<p>๑. วรรคแรกคำว่า “การรับ ทรัพย์สินในการดำเนินคดีตาม พระราชบัญญัตินี้” ควรแก้ไขเป็น “รับทรัพย์สินในการดำเนินคดีตาม</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>		<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>(๑) ทรัพย์สินที่บุคคลได้ใช้หรือมิได้ใช้ในการกระทำ ความผิด (๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ บุคคลได้มาจากการกระทำความคิดหรือจากการเป็นผู้เช่า ผู้สนับสนุน หรือผู้เช่าเช่าหรือประกาศให้ผู้เช่าเช่าความผิด (๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอน ด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สิน หรือประโยชน์ตาม (๑) หรือ (๒) (๔) ดอกผลหรือประโยชน์อันได้บังเกิดจากทรัพย์สินหรือ ประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>ในการที่จะมีคำสั่งรับทรัพย์สินตาม (๑) ให้ศาลวินิจฉัย ตามความพฤติการณ์และความร้ายแรงแห่งการกระทำความคิด รวมทั้งโอกาสที่จะนำทรัพย์สินนั้นไปใช้ในการกระทำความคิดอีก ในกรณีศาลเห็นว่าวิธีดำเนินการนี้จะทำให้บุคคลไม่สามารถใช้ ทรัพย์สินตาม (๑) ในการกระทำความคิดได้อีกต่อไป ให้ศาลมีอำนาจสั่งให้ ดำเนินการตามวิธีดังกล่าวแทนการรับทรัพย์สิน หากการดำเนินการตามวรรคสามไม่เป็นผล ศาลจะมีคำสั่งรับ ทรัพย์สินนั้นในภายหลังก็ได้</p>	<p>มาตรา ๔๕ การดำเนินการคดีตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าโจทก์ จะยื่นคำขอหรือไม่ก็ตาม บรรดาทรัพย์สินดังต่อไปนี้ให้รับเสียทั้งสิ้น เว้น แต่เป็นทรัพย์สินของผู้ซึ่งมิได้รู้เห็นเป็นใจด้วยในการกระทำความคิด</p>			<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญนี้ จะเหมาะสมหรือไม่ ๒. วรรคสอง เกี่ยวกับกรณ ทรัพย์สินซึ่งทำไม่รับทั้งหมด และกรณีตามวรรคสามซึ่งใครจะ เป็นผู้ดำเนินการ รวมถึงฝ่ายที่ยก ร่างพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญฉบับนี้ ทำไม่ถึงได้ บัญญัติรายละเอียดให้เพิ่มเติมมาก กว่าเดิม</p>
	<p>๑. วรรคแรกคำว่า “ การดำเนินการคดี ตามพระราชบัญญัตินี้ ” ควรแก้ไข เป็น “ การดำเนินคดี</p>					

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>(๑) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อจูงใจให้กระทำการ ไม่กระทำการ หรือประวิงการกระทำอันมิชอบด้วยหน้าที่</p> <p>(๒) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐได้มาจากการกระทำที่ความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม หรือความผิดในลักษณะเดียวกันตามกฎหมายเกี่ยวกับ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตหรือตามกฎหมายอื่น</p> <p>(๓) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่ได้ให้ ขอให้ หรือรับว่าจะให้ เพื่อจูงใจบุคคลให้กระทำความผิด หรือเพื่อเป็นรางวัลในการที่บุคคลได้กระทำความผิด</p> <p>(๔) ทรัพย์สินหรือประโยชน์อันอาจคำนวณเป็นราคาเงินได้ที่บุคคลได้มาจากการจำหน่าย จ่าย โอนด้วยประการใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) หรือ (๓)</p> <p>(๕) ดอกผลหรือประโยชน์อันใดอันเกิดจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔)</p>	<p>ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ” จะเหมาะสมหรือไม่</p> <p>๒. ข้อความตาม (๑) (๒) และ (๓) ก็มีปรากฏอยู่แล้วในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และมาตราอื่นอนุกรรมการเห็นว่า น่าจะอ้างอิงมาจาก พ.ร.บ.วิชาทุจริต ซึ่งไม่เห็นด้วย จะต้องปรับหรือไม่</p> <p>๓. บางอย่างที่ไม่ใช่ทรัพย์สินแต่มีมูลค่าที่เมื่ออาจคำนวณเป็นเงินได้ เช่น การได้รับสิทธิในการเป็นสมาชิก กรณีเช่นนี้จะดำเนินการอย่างไร จึงขอให้มีการพิจารณา ถ้อยคำที่เหมาะสมให้ครอบคลุมชัดเจนมากขึ้น</p> <p>๔. มาตรานี้มีเนื้อหาเหมือนกับ มาตรา ๓๒ ของพ.ร.บ.วิชาทุจริต แต่ถ้อยคำขึ้นต้นในมาตรา ๓๒ มีความว่า “ในคดีทุจริตและ ประพฤติมิชอบ” ซึ่งแตกต่างกับ ถ้อยคำขึ้นต้นตามมาตรานี้ มีความแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>มาตรา ๔๖ ในการพิพากษาคดีหรือภายหลังจากนั้น ถ้า ความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำขอของโจทก์ว่า สิ่งที่ ศาลจะสั่งรับหรือสั่งรับ โดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้สูญหาย หรือไม่ สามารถติดตามเอาคืนได้ไม่ด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไป รวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น หรือการ ติดตามเอาคืนจะกระทำไม่ได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควร ประการอื่น ศาลอาจกำหนดมูลค่าของสิ่งนั้นโดยคำนึงถึงราคา ของตลาดในวันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง และสั่งให้ผู้มีหน้าที่ต้อง ส่งสิ่งที่ศาลสั่งรับชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าดังกล่าวภายในเวลาที่ศาล กำหนด</p>	<p>๕. กรณีรับทรัพย์สินจะดำเนินการ โดยหน่วยงานไหน และหาก ป.ป.ช. และอัยการไม่ร้องขอให้รับ ทรัพย์สิน ศาลจะสั่งรับทรัพย์สินได้ หรือไม่ แต่กระบวนการและความ มุ่งหมายของกฎหมายฉบับนี้ถึงแม้ ไม่มีฝ่ายไหนขอให้รับทรัพย์สิน ศาลจะสั่งรับทรัพย์สินก็ได้ ดังนั้น ควรจะเขียนให้ชัดเจน</p>
	<p>มาตรา ๔๖ ในการพิพากษาคดีหรือภายหลังจากนั้น ถ้า ความปรากฏแก่ศาลเองหรือความปรากฏตามคำขอของโจทก์ว่า สิ่งที่ ศาลจะสั่งรับหรือสั่งรับ โดยสภาพไม่สามารถส่งมอบได้สูญหาย หรือไม่ สามารถติดตามเอาคืนได้ไม่ด้วยเหตุใด หรือได้มีการนำสิ่งนั้นไป รวมเข้ากับทรัพย์สินอื่น หรือได้มีการจำหน่าย จ่าย โอนสิ่งนั้น หรือการ ติดตามเอาคืนจะกระทำไม่ได้โดยยากเกินสมควร หรือมีเหตุสมควร ประการอื่น ศาลอาจกำหนดมูลค่าของสิ่งนั้นโดยคำนึงถึงราคา ของตลาดในวันที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง และสั่งให้ผู้มีหน้าที่ต้อง ส่งสิ่งที่ศาลสั่งรับชำระเป็นเงินแทนตามมูลค่าดังกล่าวภายในเวลาที่ศาล กำหนด</p>	<p>- ที่ประชุมพิจารณาเห็นว่าควรนำ เรื่องปฐมสิทธิในการจัดการรับ ทรัพย์สินตามมาตรา ๒๕๑ ของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา ความอาญา มาเขียนในมาตรานี้เลย ทั้งนี้จะเขียนฝ่ายที่ยกร่าง พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญฉบับนี้มาหารืออีก ครั้งหนึ่ง</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>ศาลกำหนดโดยคำนึงถึงสัดส่วนของทรัพย์สินที่รวมเข้าด้วยกัน นั้น หรือมูลค่าของทรัพย์สินที่ได้มาแทนสิ่งนั้น แล้วแต่กรณี ในการสั่งให้บุคคลชำระเงินตามวรรคหนึ่ง ศาลจะ กำหนดให้ผู้นั้นชำระเงินทั้งหมดในคราวเดียวหรือจะให้ออมชำระก็ได้ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและเป็นธรรมแก่กรณี และถ้าผู้นั้นไม่ชำระ หรือชำระไม่ครบถ้วนตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนด ต้องเสียดอกเบี้ยในระหว่างเวลาที่ติดขัดตามอัตราที่กฎหมายกำหนด และให้ ศาลมีอำนาจสั่งให้บังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของบุคคลนั้นที่ไม่เกิน จำนวนเงินที่ยังค้างชำระ</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>หมวด ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>หมวด ๓ การดำเนินคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน</p>	
<p>มาตรา ๓๓ ในการพิจารณาพิพากษาคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตก เป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุร้ายร้ายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ผิดปกติ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ เว้นแต่มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๗ วรรคสาม และมาตรา ๓๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๔๗ ในการพิจารณาพิพากษาคดีร้องขอให้ทรัพย์สินตก เป็นของแผ่นดิน เพราะเหตุร้ายร้ายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ผิดปกติ ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ เว้นแต่มาตรา ๒๔๒๙ มาตรา ๒๗๓๔ วรรคสาม วรรคสี่ และวรรคห้า และมาตรา ๓๒๔๒ มาตรา ๔๕ และ ๔๕ มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p>	<p>- คำว่า “และ ๔๗” น่าจะตกคำว่า “มาตรา” หรือไม่มี</p>
	<p>มาตรา ๔๔ คำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน นอกจาก จะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับข้อกล่าวหาและพฤติการณ์ที่แสดงให้ เห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาร้ายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติแล้ว</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๓๔ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลประกาศคำสั่งร้องดังกล่าวในที่เปิดเผยตามวิธีการในข้อกำหนด ตามมาตรา ๑๘ บุคคลภายนอกอาจร้องคัดค้านเข้ามาในคดีได้ แต่ต้องกระทำ ก่อนศาลมีคำพิพากษา</p>	<p>เจ้าของกรรมสิทธิ์ในขณะยื่นคำร้องด้วย” มาตรา ๔๕ เมื่อได้รับคำร้องขอให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดิน ให้ศาลประกาศคำสั่งร้องดังกล่าวในที่เปิดเผยตามวิธีการในข้อกำหนดตาม มาตรา ๓๘๘๑๙ บุคคลภายนอกอาจร้องคัดค้านเข้ามาในคดีได้ แต่ต้องกระทำ ก่อนศาลมีคำพิพากษา</p>	<p>๑. มาตราฉบับนี้บัญญัติขึ้นมาเพื่อให้ สอดคล้องกับ พ.ร.บ. วิธีพิจารณา คดีทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๙ ในมาตรา ๓๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แต่วรรคสามเป็นการกำหนดแบบ คำสั่งคัดค้านที่ไม่น่าจะมี ในร่างฯ นี้ ถ้าเป็นเช่นนี้จะออกโดย ข้อบังคับประธานศาลฎีกา ได้หรือไม่ ๒. วรรคสองถ้าเพิ่มเติม มาตรา ๔๕/๑ ประกาศบุคคลภายนอก ผู้มีส่วนได้เสียที่อ้างว่าตนเอง เป็นเจ้าของทรัพย์สินที่ถูกร้อง ขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมาร้อง คัดค้านในคดีได้ แต่ต้องกระทำ ก่อนมีคำพิพากษาคาดแบบ ที่ประธานศาลฎีกากำหนด จะเหมาะสมหรือไม่</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดกล่าวอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็น ของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ มิได้เป็นทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้นั้นมีภาระการพิสูจน์ต่อศาล ถ้าผู้มีการพิสูจน์ตนวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สิน ที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ หรือมิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>มาตรา ๕๐ ผู้ใดกล่าวอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็น ของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ มิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้น ผิดปกติ ผู้นั้นมีภาระการพิสูจน์ต่อศาล ถ้าผู้มีการพิสูจน์ตนวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สิน ที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ หรือมิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>๑. เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในวรรคแรก คำว่า “ผู้ใดกล่าวอ้าง โต้แย้ง” จะใช้คำว่า “ผู้ถูกกล่าวหา ว่าร่ำรวยผิดปกติ หรือ บุคคลภายนอกตามมาตรา ๔๘/๑ ที่โต้แย้งมีการพิสูจน์ต่อศาล จะเหมาะสมหรือไม่ ๒. ผู้ถูกกล่าวหาและ บุคคลภายนอกมีหน้าที่พิสูจน์ ทั้ง ๒ ฝ่าย ถ้ายึดทรัพย์สินไปแล้วแต่ ทรัพย์สินนั้นเป็นของบุคคลภายนอก จริง ๆ จะใช้สิทธิในการติดตาม ตามมาตรา ๑๓๓๖ จะทำได้หรือไม่ ๓. บุคคลที่อยู่ในภาวะที่ไม่สามารถ ช่วยเหลือตนเองในทางคดีได้ รวมถึงทายาทหรือผู้จัดการมรดก ให้คำหนึ่งถึงความสามารถในการ พิสูจน์ เพราะคนเหล่านี้มีความรู้ ด้านนี้น้อย ศาลจะช่วยเหลือ เขาได้บ้าง</p>
<p>มาตรา ๓๕ ผู้ใดกล่าวอ้างโต้แย้งว่าทรัพย์สินที่ร้องขอให้ตกเป็น ของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ มิได้เป็นทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นผิดปกติ ผู้นั้นมีภาระการพิสูจน์ต่อศาล ถ้าผู้มีการพิสูจน์ตนวรรคหนึ่งไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าทรัพย์สิน ที่ร้องขอให้ตกเป็นของแผ่นดินมิได้เกิดจากการร่ำรวยผิดปกติ หรือมิได้เป็นทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้น ตกเป็นของแผ่นดิน</p>	<p>ในการนี้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตไม่อยู่ในภาวะทำการ พิสูจน์ต่อศาลได้ หรือผู้ที่กล่าวอ้างโต้แย้งเป็นทายาทหรือผู้จัดการ มรดก ให้ศาลคำนึงถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าว ดังกล่าวและพิจารณาพิพากษาตามที่เหมาะสมเป็นการยุติธรรม</p>	<p>ในการนี้ผู้ถูกกล่าวหาเป็นคนวิกลจริตไม่อยู่ในภาวะทำการพิสูจน์ ต่อศาลได้ หรือผู้ที่กล่าวอ้างโต้แย้งเป็นทายาทหรือผู้จัดการมรดก ให้ศาลคำนึงถึงความสามารถในการพิสูจน์ของบุคคลดังกล่าว และพิจารณาพิพากษาตามที่เหมาะสมเป็นการยุติธรรม</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>หมวด ๔ การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>หมวด ๔ การดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช.</p>	
<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่ประธานวุฒิสภาส่งคำร้องขอให้ ดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๓๐๐ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย ให้ดำเนินการเลือกองค์คณะผู้พิพากษา ตามมาตรา ๑๓</p>	<p>มาตรา ๕๑ ในกรณีที่ผู้ประธาณวุฒิสภาส่งคำร้องขอให้ ดำเนินคดีต่อกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๓๐๐ ของรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย เมื่อได้รับแจ้งจากประธานรัฐสภาว่ามีเหตุ อันควรสงสัยว่าการ ป.ป.ช. ผู้เดิมพฤติการณ์ร้ายชัดผิดปกติ ทุกข้อ ต่อหน้าที่ หรือจงใจปฏิบัติหน้าที่หรือใช้อำนาจขัดต่อบทบัญญัติ แห่งรัฐธรรมนูญหรือกฎหมาย ให้ดำเนินการเลือกองค์คณะผู้พิพากษา ตามมาตรา ๓๓๑๔</p>	<p>- การตั้งองค์คณะตั้งเพื่ออะไร ทำไมไม่เลือกจากที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาเพื่อตั้งผู้สืบอิสระ</p>
<p>มาตรา ๓๗ ในที่องค์คณะผู้พิพากษาแต่งตั้งบุคคลจำนวนไม่น้อยกว่า ห้าคน เป็นคณะกรรมการสอบสวน ทำหน้าที่สืบข้อเท็จจริงและทำ ความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามคำร้องขอ ในการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน ในคณะกรรมการ สอบสวนมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมาย ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๕๒ ในที่องค์คณะผู้พิพากษาคัดเลือกบุคคลผู้ซึ่งมี ความเป็นกลางทางการเมือง และมีคุณสมบัติดีสุดดีที่สุดในที่ประชุม จำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน เป็นคณะกรรมการสอบสวน ผู้สืบอิสระ ทำหน้าที่สืบข้อเท็จจริงและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินคดี ตามคำร้องขอ แล้วเสนอรายชื่อไปยังประธานศาลฎีกาเพื่อแต่งตั้ง ให้ประธานศาลฎีกาแต่งตั้งคณะผู้สืบอิสระตามรายชื่อ ที่ได้รับจากองค์คณะผู้พิพากษา</p>	<p>๑. วรคแรก ถ้าให้ที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาเป็นผู้ตั้งองค์คณะผู้สืบ อิสระ และกำหนดจำนวนที่ชัดเจน ที่ประชุมเสนอตั้ง ๗ คน จะ เหมาะสมหรือไม่ เมื่อเทียบกับ ป.ป.ช. มีจำนวน ๘ คน</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๓๘ คณะกรรมการได้ส่วนให้แต่งตั้งจากราชการ ตุลาการระดับไม่ต่ำกว่าชั้น ๖ อย่างน้อยหนึ่งคน และข้าราชการอัยการ ระดับไม่ต่ำกว่าชั้น ๖ อย่างน้อยหนึ่งคน และที่เหลือให้พิจารณาแต่งตั้ง ตามความเหมาะสมแยกคดีจากบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ต่ำกว่า สี่สิบห้าปีในวันแต่งตั้งและต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ หรือเทียบเท่า (๒) เป็นผู้หรือเคยเป็นผู้สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่า สิบปี</p>	<p>ผู้ได้ส่วนอิสระต้องไม่เป็นข้าราชการตุลาการศาลยุติธรรม สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่น หรือเป็นผู้หรือเคยเป็นสมาชิก หรือดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ พรรคการเมือง หรือตำแหน่งอื่นใดของพรรคการเมืองในระยะสิบปี ก่อนวันได้รับการแต่งตั้ง ในการดำเนินการของคณะกรรมการผู้ได้ส่วนอิสระ ให้คณะกรรมการผู้ได้ส่วนอิสระมีอำนาจหน้าที่เช่นเดียวกับ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วย การป้องกันและปราบปรามการทุจริต โดยอนุโลม</p> <p>มาตรา ๔๓ คณะกรรมการผู้ได้ส่วนอิสระให้แต่งตั้ง จากข้าราชการตุลาการระดับไม่ต่ำกว่าชั้น ๖ อย่างน้อยหนึ่งคน และ ข้าราชการอัยการระดับไม่ต่ำกว่าชั้น ๖ ที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการ ผู้ช่วยอาวุโสพิเศษหรืออัยการอาวุโสที่เคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอัยการ ผู้ช่วยอาวุโสพิเศษอย่างน้อยหนึ่งคน และที่เหลือให้พิจารณาแต่งตั้ง ตามความเหมาะสมแยกคดีจากบุคคลผู้มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ต่ำกว่า สี่สิบห้าปีในวันแต่งตั้งและต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้ (๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ ๑๐ หรือเทียบเท่าประเภทบริหารระดับสูงหรือตำแหน่งทางบริหาร ในหน่วยราชการที่เทียบเท่าประเภทบริหารระดับสูงตามกฎหมาย ว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน</p>	<p>๒. วรรคสอง ให้เป็นไปตามบัญชี รายชื่อที่สำนักงานศาลยุติธรรม ซึ่ง การมีบัญชีรายชื่ออยู่แล้วจะทำงาน กว่าการไปตั้งแต่ละครั้ง ทั้งนี้ ให้ ประธานศาลฎีกาตั้งคณะผู้ได้ส่วน อิสระ โดยความเห็นชอบของ ประชุมใหญ่ศาลฎีกาจะเหมาะสม หรือไม่ ๓. วรรคสาม ให้เพิ่มในส่วนของ เจ้าหน้าที่ไม่เคยปฏิบัติหน้าที่ใน ป.ป.ช. จะเหมาะสมหรือไม่</p> <p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา</p> <p>ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p> <p>(๓) เป็นผู้มีความรู้เชี่ยวชาญทางการเงิน การบัญชี หรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในคดี โดยเคยปฏิบัติงานดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา</p> <p>ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>(๒) เป็นหรือเคยเป็นผู้สอนกฎหมายในมหาวิทยาลัยไม่น้อยกว่าสิบปี</p> <p>(๓) เป็นผู้มีความรู้เชี่ยวชาญทางการเงิน การบัญชี หรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องในคดี โดยเคยปฏิบัติงานด้านดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปี</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต</p> <p>ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๓๙ กรรมการสอบสวนต้องมีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p> <p>(๒) เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>(๕) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี</p> <p>(๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ</p> <p>หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะเหตุผิดต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๘) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p>	<p>มาตรา ๕๔ กรรมการสอบสวนอิสระต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี</p> <p>(๒) เป็นผู้เคยรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก</p> <p>เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ</p> <p>(๓) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ</p> <p>(๔) ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย</p> <p>(๕) อยู่ในระหว่างถูกเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง</p> <p>(๖) เป็นบุคคลล้มละลายซึ่งศาลยังไม่สั่งให้พ้นจากคดี</p> <p>(๗) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ</p> <p>หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ เพราะเหตุผิดต่อหน้าที่ หรือถือว่ากระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ</p> <p>(๘) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะร่ำรวยผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ</p>	<p>- ใน (๔) (๕) (๗) และ (๘) ถ้าจะเพิ่มคำว่า “เป็นผู้” เพื่อให้เหมือนกันจะดีกว่าหรือไม่</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๕๐ กรรมการได้ส่วนจะได้รับค่าป่วยการ ค่าพาหนะ เดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่นตามที่กำหนด ในพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>มาตรา ๕๕ กรรมการที่สมควรได้รับค่า ป่วยการ ค่าพาหนะเดินทาง ค่าเช่าที่พัก และค่าตอบแทนอย่างอื่น ตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต ° °</p>
<p>มาตรา ๕๑ คณะกรรมการได้ส่วนมีอำนาจสั่งให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เพื่อประกอบการได้ส่วน ตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการได้ส่วน กำหนด ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกิน หกสิบวัน</p>	<p>มาตรา ๕๖ คณะกรรมการที่สมควรได้รับส่วนอิสระมีอำนาจ สั่งให้กรรมการ ป.ป.ช. ผู้ถูกกล่าวหาแสดงรายการทรัพย์สิน และหนี้สินของตน คู่สมรส และบุตรที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะ เพื่อประกอบการได้ส่วนตามรายการ วิธีการ และภายในระยะเวลา ที่คณะกรรมการที่สมควรได้รับส่วนอิสระกำหนด ระยะเวลาตามวรรคหนึ่งต้องไม่น้อยกว่าสามสิบวัน แต่ไม่เกิน หกสิบวัน</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>
<p>มาตรา ๕๒ คณะกรรมการได้ส่วนต้องทำการได้ส่วนและ ทำความเข้าใจเสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแต่งตั้ง แต่องค์คณะผู้พิพากษาอาจขยายระยะเวลาให้เท่าที่จำเป็นได้ ในกรณีที่คณะกรรมการได้ส่วนมีมติว่าข้อกล่าวหาอันเป็น คดีอาญาต่อการกรรมการ ป.ป.ช. นั้นมีมูลหรือมีมติว่ากรณีมีมูลน่าเชื่อว่า กรรมการ ป.ป.ช. ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการได้ส่วนส่งรายงาน พร้อมทั้งเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้อง คดีต่อศาล ให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีตามความเห็นของคณะกรรมการได้ส่วน ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องตามวรรคหนึ่ง</p>	<p>มาตรา ๕๗ คณะกรรมการที่สมควรได้รับส่วนอิสระต้องทำ การได้ส่วนและทำความเข้าใจเสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันได้รับ แต่งตั้ง แต่องค์คณะผู้พิพากษาอาจขยายระยะเวลาให้เท่าที่จำเป็นได้ ในกรณีที่คณะกรรมการที่สมควรได้รับส่วนอิสระมีมติว่าข้อ กล่าวหาต่อการกรรมการ ป.ป.ช. นั้นมีมูลหรือมีมติว่ากรณีมีมูลน่าเชื่อว่า กรรมการ ป.ป.ช. ร่ำรวยผิดปกติ ให้คณะกรรมการที่สมควรได้รับส่วน อิสระส่งสำนวนการได้ส่วนไปยังอัยการสูงสุด เพื่อดำเนินการฟ้องคดีต่อ ศาล</p>	<p>๑. วรรคแรก การขยาย ระยะเวลาให้ข้อต่อประธาน ศาลฎีกาจะเหมาะสมหรือไม่ ๒. วรรคสอง เขียนเพิ่มเติมท้ายให้ ชัดว่า “เพื่อดำเนินการฟ้องคดีร้อง ขอให้ทรัพย์สินตกเป็น ของแผ่นดินต่อศาล” ๓. วรรคสาม คำว่า “ให้อัยการ สูงสุดฟ้องคดีอาญา” แต่กรณี กล่าวหากรรมการ ป.ป.ช. ไม่ใช่ใช้</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา</p> <p>ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>การยื่นฟ้องเมื่อล่วงพ้นระยะเวลาตามวรรคสาม ย่อมกระทำไม่ได้ ถ้าได้ฟ้องภายในอายุความ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับในการ ดำเนินคดีตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>ให้อัยการสูงสุดฟ้องคดีอาญาตามความเห็นของคณะกรรมการ พิเศษคณะผู้สอบสวนอิสระภายในสัปดาห์สิบวันนับแต่วันได้รับเรื่อง ตามวรรคหนึ่ง</p> <p>ในกรณีที่ไม่อาจฟ้องคดีได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามวรรคสาม ให้อัยการสูงสุดยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตขยายระยะเวลาฟ้องคดี ออกไปได้อีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด แต่ทั้งนี้ต้องฟ้อง ภายในอายุความ</p> <p>ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๒ และหมวด ๓ มาใช้บังคับในการ ดำเนินคดีตามหมวดนี้ด้วยโดยอนุโลม</p>	<p>เฉพาะคดีอาญา แต่ได้รวมกรณี ร่ำรวยผิดปกติไว้ด้วย ดังนั้นต้องตัด คำว่า “อาญา” ออกไปจะ เหมาะสมหรือไม่</p> <p>๔. วรรคสี่ ที่ประชุมขอให้นำ มาตรา ๑๓ มาปรับในวรรคสี่ เนื่องจากเป็นประเด็นเดียวกัน จะได้สอดคล้องกันในส่วนที่เสนอ แก้ไขแล้วจะเหมาะสมหรือไม่</p>
<p>มาตรา ๑๓ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการได้ส่วนเห็นว่าข้อกล่าวหา ไม่มีมูลให้คณะกรรมการได้ส่วนส่งรายงานพร้อมเอกสารทั้งหมด ที่มีอยู่ไปยังองค์พิพากษาเพื่อดำเนินการต่อไป</p> <p>หากองค์พิพากษาเห็นว่าพยานหลักฐานที่คณะกรรมการได้ ได้ส่วนรวบรวมยังไม่เพียงพอที่จะมีคำสั่งในเรื่องนี้ อาจกำหนดให้ คณะกรรมการได้ส่วนรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมภายใน ระยะเวลาอันสมควรก่อนมีคำสั่งก็ได้</p> <p>หากองค์พิพากษาเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้พิพากษายกคำร้องขอ แต่หากองค์พิพากษาเห็นว่า ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นฟ้องต่อศาล และให้นำมาตรา ๑๒ วรรคสามถึงวรรคห้ามาใช้บังคับ โดยอนุโลม</p>	<p>มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เกิดคณะกรรมการได้ส่วนเห็นว่าข้อกล่าวหา มีมูลให้คณะกรรมการได้ส่วนส่งรายงานพร้อมเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ ไปยังองค์พิพากษาเพื่อดำเนินการต่อไป</p> <p>หากองค์พิพากษาเห็นว่าพยานหลักฐานที่คณะกรรมการได้ ได้ส่วนรวบรวมยังไม่เพียงพอที่จะมีคำสั่งในเรื่องนี้ อาจกำหนดให้ คณะกรรมการได้ส่วนรวบรวมพยานหลักฐานเพิ่มเติมภายในระยะเวลาอัน สมควรก่อนมีคำสั่งก็ได้</p> <p>หากองค์พิพากษาเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ พิพากษายกคำร้องขอ แต่หากองค์พิพากษาเห็นว่าข้อกล่าวหา มีมูลให้ส่งเรื่องไปยังอัยการสูงสุดเพื่อยื่นฟ้องต่อศาล และให้นำมาตรา ๑๒ วรรคสามถึงวรรคห้ามาใช้บังคับ โดยอนุโลม</p> <p>ในกรณีที่คณะผู้สอบสวนอิสระเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ส่ง ยุติเรื่อง</p>	<p>๑. คำว่าไม่มีมูลให้ยุติเรื่องอาจมี ข้อสงสัยในหลักการเมื่อหาหลักฐาน ใหม่มาขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อประวิง การทำงานของ ป.ช. ได้ ถ้าจะใช้ หลักเดียวกันจะเหมาะสมหรือไม่</p> <p>๒. ควรตัดวรรคสองออกและ ปรับให้เหลือมาตราเดียวดังนี้ “ในกรณีที่คณะผู้สอบสวนอิสระ เห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ส่งยุติ เรื่องและให้คำสั่งนั้นเป็นที่สุด” เพื่อให้กระชับขึ้นจะเหมาะสม หรือไม่</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>คำสั่งของคณะผู้ประสานอิสระตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นที่สุด</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>หมวด ๕ การดำเนินคดีเกี่ยวกับการยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและหนี้สิน</p>	<p>๒. คำว่าไม่มีมูลให้ยุติเรื่องอาจมี ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับการเมืองหากหลักฐาน ใหม่มาขึ้นเรื่อย ๆ เพื่อประวิง การทำงานของ ป.ป.ช. ได้</p>
	<p>มาตรา ๕๘ ในกรณีที่ปรากฏว่ามีการกระทำความผิดเกี่ยวกับ การที่บุคคลตามมาตรา ๑๐ (๑) ผู้ใดจงใจไม่ยื่นบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สิน หรือจงใจยื่นบัญชีแสดงรายการทรัพย์สินและ หนี้สินด้วยข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อเท็จจริงที่ควรแจ้งให้ ทราบ และมีพฤติการณ์อันควรเชื่อได้ว่ามีเจตนาไม่แสดงที่มาแห่ง ทรัพย์สินหรือหนี้สิน ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ทำเป็นคำร้องยื่นต่อศาล ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ลงมติว่า มีการกระทำความผิด</p> <p>กรณีที่ไม่อาจยื่นคำร้องได้ก่อนพ้นระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขออนุญาตนาย ระยะเวลายื่นคำร้องออกไปต่อไปอีกไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันครบกำหนด</p>	<p>๑. ข้อความในวรรคสอง น่าจะใช้ ข้อความตามมาตรา ๑๓ เพื่อให้ สอดคล้องกันเพราะมีลักษณะ คล้ายกัน และการไม่กำหนด ระยะเวลาเพื่อต้องการบุคคลที่ หลบหนีไป แต่เมื่อคดีมีอายุ ความ ป.ป.ช. ก็จะไม่เร่งทำงานจะ ส่งผลให้การดำเนินงานของ ป.ป.ช. ล่าช้า จะขาดความน่าเชื่อถือ หรือไม่ ถ้ากำหนดอายุความไว้ด้วย จะดีกว่าหรือไม่</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>มาตรา ๖๐ คำร้องตามมาตรา ๕๙ ต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับ ตำแหน่งของผู้ยื่น บุคคลที่ผู้ยื่นมีหน้าที่รับผิดชอบต้องยื่นบัญชีแสดง รายการทรัพย์สินและหนี้สิน ระยะเวลาที่ต่อท้ายนั้น ผู้ชี้แจง ที่เกี่ยวข้องกับการระงับความผิดโดยชัดแจ้งพร้อมทั้งบัญชีแสดงรายการ ทรัพย์สินและหนี้สิน ผลการตรวจสอบและรายงานของพนักงาน เจ้าหน้าที่ตามกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและ ปราบปรามการทุจริต รวมทั้งมติและรายงานการประชุมของ คณะกรรมการ ป.ป.ช.</p>	<p>๑. มาตรานี้ เขียนรายละเอียดมาก ถ้ามีอะไรอย่างอื่นจะทำได้หรือไม่ ถ้าเขียนเพียงคำฟ้องจะเหมาะสม กว่าหรือไม่ เพราะมาตรานี้เป็น เพียงหลักการเท่านั้น ๒. ถ้อยคำท้ายประโยคมาตรานี้ น่าจะอิงกับบทบัญญัติในกฎหมาย ป.ป.ช. และไม่ต้องลงรายละเอียด มากนักจะดีกว่าหรือไม่</p>
	<p>มาตรา ๖๑ การพิจารณาพิพากษาคดีตามหมวดนี้ ให้ นำบทบัญญัติในหมวด ๒ การดำเนินคดีอาญา มาใช้บังคับโดยอนุโลม ในกรณีมีข้อขัดข้องในการดำเนินคดีส่วนอาญา ท้องทำให้ การวินิจฉัยคดีล่าช้าออกไป องค์คณะผู้พิพากษาอาจมีคำสั่งให้แยก การดำเนินคดีในส่วนอาญาออกเป็นอีกคดีหนึ่ง แล้วดำเนินกระบวนการ พิจารณาในคดีต่อไปได้</p>	
	<p>มาตรา ๖๒ คำพิพากษาของศาลฎีกาแผนกคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองให้อุทธรณ์ต่อที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ศาลมีคำพิพากษา</p>	<p>๑. ตัวบทให้ใช้คำว่า “คำพิพากษา ของศาล” เท่านั้นไม่ต้องใส่ชื่อวา</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>มาตรา ๖๓ ในกรณีที่ยื่นข้อกล่าวหาซึ่งไม่ได้ถูกคุมขังเป็นผู้อุทธรณ์ จำเลยจะยื่นอุทธรณ์ได้ต่อเมื่อแสดงตนต่อเจ้าพนักงานศาลในขณะที่ ยื่นอุทธรณ์ มิฉะนั้นให้ศาลมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์</p>	<p>เพราะมีคำนิยามอยู่แล้วจะถูกต้อง หรือไม่ ๒. ควรระบุให้ชัดเจนว่าใครเป็นผู้มี สิทธิอุทธรณ์ และรวมถึง ป.ป.ช. มี สิทธิอุทธรณ์หรือไม่ หรืออัยการที่ เป็นโจทก์ฟ้องด้วยหรือไม่ โดยให้ พิจารณาให้สอดคล้องกับร่าง พ.ร.บ. ป.ป.ช. ด้วย ๓. ที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกาไม่ใช่อ องค์กร น่าจะเป็นการอุทธรณ์ต่อ ศาลฎีกา แล้วศาลฎีกาจึงจะเรียก ประชุมใหญ่ศาลฎีกา จะถูกต้อง หรือไม่</p>
	<p>มาตรา ๖๔ กรณีที่มีอุทธรณ์คำพิพากษาให้เป็นที่สุดแต่ วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาของศาล</p>	<p>- มาตรานี้เป็นเงื่อนไขของการ อุทธรณ์ ตามมาตรา ๖๒ ซึ่งอิงกับ รัฐธรรมนูญ เมื่อแก้ไขรัฐธรรมนูญร่าง รัฐธรรมนูญหรือไม่ จึงควรสอบถาม คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญก่อน</p>
	<p>มาตรา ๖๕ กรณีที่มีอุทธรณ์คำพิพากษาให้เป็นที่สุดแต่ วันที่ได้อ่านหรือถือว่าได้อ่านคำพิพากษาของศาล</p>	<p>๑. การเขียนไว้ให้คำพิพากษา ให้เป็นที่สุดตั้งแต่วันที่ได้อ่าน คำพิพากษาเข้าใจว่าเป็นหลักการ แต่กระบวนกรยังไม่จบยังมีเวลา</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>ยุทธรมย์อีก ๓๐ วัน จึงไม่แน่ใจว่า จะขัดต่อความยุติธรรมหรือไม่. ๒. ควรเขียนให้ชัดว่าไม่มีคู่ความ ทั้งสองฝ่ายยุทธรมย์คำพิพากษาจะ เหมาะสมกว่าหรือไม่ ๓. จะสอบถามผู้ยกร่างว่า ทำไม่ ไม่ใช้วันสิ้นสุดระยะเวลายุทธรมย์ และทำไม่ย้อนกลับไปอ่านคำ พิพากษา และให้ยุทธรมย์เฉพาะคำ พิพากษาเท่านั้นจะเหมาะสม หรือไม่ ๔. การเขียนมาตรา ๖๔ ไว้เพื่อ ประโยชน์อะไร หรือจะให้ สอดคล้องกับสิทธิในการอุทธรณ์ ๓๐ วัน ถ้าเป็นเช่นนี้ แสดงว่าก่อน ๓๐ วันนั้นยังไม่ยุติหรือไม่ หรือ เพื่อให้เกิดความชัดเจนหรือไม่ และในเมื่อยุทธรมย์ข้อเท็จจริง ๕ คน ถ้าขั้นต้นไม่เกิน ๗ คน จะ เหมาะสมหรือไม่</p>
	<p>มาตรา ๖๕ การวินิจฉัยอุทธรณ์ของที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ให้ดำเนินการโดยองค์คณะของศาลฎีกาซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษา จำนวนเก้าคน ซึ่งที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกาคัดเลือกจากผู้พิพากษา</p>	<p>- ไม่มีข้อสังเกต</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>ในศาลฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาหัวหน้าคณะ ในศาลฎีกาหรือผู้พิพากษาอาวุโสซึ่งเคยดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา ซึ่งไม่เคยพิจารณาคดีนี้มาก่อน ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๘ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ มาใช้บังคับแก่การดำเนินคดีชั้นอุทธรณ์ โดยอนุโลม”</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>มาตรา ๔๔ ในการพิจารณาพิพากษาให้องค์คณะ ผู้พิพากษาดำเนินการได้ส่วนหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐาน เพิ่มเติมตามที่เห็นสมควร เพื่อพิสูจน์ความเป็นจริงตามคำร้อง ขอให้ดำเนินคดีโดยไม่ผู้กมติดกับเหตุผลหรือพยานหลักฐานที่ปรากฏ ในคำร้องขอให้ดำเนินคดี หรือในการได้ส่วนหรือความเห็น ของคณะกรรมการได้ส่วน หรือในการดำเนินคดีของอัยการสูงสุด</p>	<p>มาตรา ๖๖ ในคดีร้องโต้ หากมีปัญหาข้อกฎหมายที่ศาลฎีกา เคยวินิจฉัยไม่แตกต่างกัน ผู้พิพากษาคณะหนึ่งคนใดในองค์คณะวินิจฉัย อุทธรณ์หรือประธานแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ในศาลฎีกาจะเสนอประธานศาลฎีกาให้มีการวินิจฉัยปัญหา โดยที่ประชุมใหญ่ก็ได้ คำวินิจฉัยของที่ประชุมใหญ่ตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเป็นคำพิพากษา โดยที่ประชุมใหญ่ของศาลฎีกา</p>	<p>๑. คำว่า “ในคดีร้องโต้” แก้ไขเป็น “ในคดีโต้” จะเหมาะสม กว่าหรือไม่ ๒. คำว่า “หากมีปัญหาข้อ กฎหมายที่ศาลฎีกาเคยวินิจฉัย ไว้แตกต่างกัน” แก้ไขเป็น “ข้อกฎหมายที่ควรได้รับ การวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่ ศาลฎีกาให้ประธานศาลฎีกา เรียกประชุมเพื่อวินิจฉัยปัญหานั้น” จะเหมาะสมกว่าหรือไม่</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
<p>หมวด ๕ การบังคับคดี</p>	<p>หมวด ๗ การบังคับคดี</p>	
<p>มาตรา ๔๕ การบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง ในคดีให้เป็นไปตามมาตรา ๑๘ คำพิพากษาและคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด</p>	<p>มาตรา ๖๗ การบังคับให้เป็นไปตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง ในคดีให้เป็นไปตามมาตรา ๓๘๑๙ คำพิพากษาและคำสั่งตามวรรคหนึ่งให้เป็นที่สุด</p>	<p>๑. วรรคแรก คำว่า “การบังคับ” แก้ไขเป็น “การบังคับคดี” และ คำว่า “ให้เป็นไปตามมาตรา ๑๘” ให้แก้ไขเป็น “ให้เป็นไปโดยไม่มี ข้อขัดข้อง” หรือ “ให้เป็นไปโดยเร็ว” จะเหมาะสมหรือไม่ ๒. วรรคสอง ให้นำไปต่อท้าย มาตรา ๖๑ เป็นต้นนี้ “๖๑/๑ คำ พิพากษาและคำสั่งตามวรรคแรก ให้เป็นที่สุด” น่าจะเหมาะสมกว่า หรือไม่ ๓. การอ้างตามมาตรา ๑๘ ซึ่งต้อง เขียนให้ชัดเจนว่าจะบังคับคดีใน ส่วนแพ่ง หรือในส่วนอาญา เว้นแต่ ไม่มีจึงให้เป็นไปตามมาตรา ๔๕ ซึ่ง</p>

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ อยู่ในมาตรา ๔๙ ของ พรบ.วิชา ทจจริต จะเหมาะสมหรือไม่</p>
	<p>มาตรา ๖๘ การบังคับคดีอาแก่ทรัพย์สินอื่นของบุคคล ซึ่งต้องชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งรับหรือสิ่งให้ตกเป็นของแผ่นดิน ให้กระทำได้ภายในสิบปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษาถึงที่สุด และให้วิธีการ สูงสุดหรือสำนึกงานคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วแต่กรณี เป็นผู้มีอำนาจ หน้าที่ในการดำเนินการบังคับคดี โดยให้ร้องขอให้ศาลออกหมายบังคับ คดีและให้เจ้าพนักงานบังคับคดีของกรมบังคับคดีมีอำนาจหน้าที่ยึด หรืออายัดทรัพย์สินและขายทอดตลาดตามที่ได้รับแจ้งจากอัยการสูงสุด หรือสำนักงานคณะกรรมการ ป.ช. ทั้งนี้ มีให้หน่วยงานของรัฐ เรียกค่าชดเชยธรรมเนียมหรือค่าใช้จ่ายจากผู้ดำเนินกรบังคับคดี การบังคับคดีตามวรรคหนึ่งให้กระทำได้แม้ว่าบุคคลซึ่งต้อง ชำระเงินแทนมูลค่าสิ่งรับถึงแก่ความตายไปแล้ว หากปรากฏ ว่าคำพิพากษาถึงที่สุดก่อนผู้นั้นถึงแก่ความตาย</p>	<p>๑. วรรคแรก คำว่า “สำนึกงาน คณะกรรมการ ป.ป.ช.” ควรแก้ไข เป็น “สำนึกงาน ป.ป.ช.” แต่ บทบัญญัติมาตรานี้ได้ตัดออก ตัวบทจากมาตรา ๔๙ พ.ร.ป. วิชา ทจจริต ซึ่งตัวบทให้ข้อสำนึกงาน แบบนี้เดิม ดังนั้น ควรพิจารณาว่า มาตรานี้รวมไปถึงร่างของ ป.ป.ช. จะใช้ชื่อย่อ “สำนึกงาน ป.ป.ช.” หรือสำนึกงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปรามการทุจริต แห่งชาติ” แบบไหนจะเหมาะสม กว่ากัน ๒. ในวรรคสอง ต้องสอบถาม เจตนารมณ์ของผู้ยกร่างว่ามีเจตนา อย่างไร</p>
	<p>มาตรา ๖๙ ในกรณีศาลสั่งรับทรัพย์สิน ตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๕.๑ แล้ว หากปรากฏในภายหลังโดยคำร้องของเจ้าของ ที่แท้จริงว่า ผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมีเหตุเห็นเป็นใจด้วยในการกระทำ ความผิด ก็ให้ศาลสั่งให้ทรัพย์สินนั้นตามสภาพที่ขึ้นอยู่กับทรัพย์สิน ผู้นั้นยังคงมีอยู่ในความครอบครองของเจ้าพนักงาน คำร้องของเจ้าของ</p>	<p>- ถ้านำถ้อยคำในตอนท้าย ของวรรคแรก และวรรคสอง ควร จะเป็นวรรคสาม ดังนี้ “คำร้องใน วรรคแรก และวรรคสอง ต้องทำ ภายใน ๑ ปี นับแต่วันพิพากษาถึง</p>

<p>พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๕๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.บ. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p> <p>ที่แท้จริงนั้นจะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับพิพากษาถึงที่สุด</p> <p>ในกรณีที่ต้องมีการบังคับคดีเอาทรัพย์สินอื่นของบุคคลซึ่งต้องชำระเงินตามมาตรา ๕๖ หากปรากฏโดยคำร้องของผู้เป็นเจ้าของแท้จริงในทรัพย์สินที่ถูกลดหรืออายัดว่าผู้เป็นเจ้าของแท้จริงมิได้รู้เห็นเป็นใจช่วยในการกระทำความผิด ก็ให้ศาลสั่งให้คืนทรัพย์สินนั้นตามสภาพที่เป็นอยู่ หากไม่อาจส่งคืนทรัพย์สินได้ให้คืนเป็นเงินแทนตามราคาประเมินได้ในวันที่ยึดหรืออายัดทรัพย์สินหรือตามราคาที่ได้จากการขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น แล้วแต่กรณี คำร้องของเจ้าของที่แท้จริงเช่นนี้จะจะต้องกระทำต่อศาลภายในหนึ่งปีนับแต่วันยึดหรืออายัดทรัพย์สินดังกล่าว</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p> <p>ที่สุด หรือนับแต่วันยึดและอายัดทรัพย์สินดังกล่าว แล้วแต่กรณี จะเหมาะสมหรือไม่</p>
<p>มาตรา ๕๖ คดีที่อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลที่ค้างพิจารณาอยู่ในศาลอื่นในวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีใช้บังคับ ให้คงพิจารณาพิพากษาต่อไปจนเสร็จและมีให้ถือเป็นคดีที่อยู่ในอำนาจศาลนี้</p>	<p>มาตรา ๗๐ บทบัญญัติในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ เว้นแต่หมวด ๖ ไม่ใช้บังคับแก่บรรดาคดีที่ยื่นฟ้องไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญมีใช้บังคับ และให้ใช้กฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่ยื่นฟ้องนั้นบังคับแก่คดีดังกล่าวจนกว่าคดีจะถึงที่สุด</p>	<p>- เห็นด้วยให้ותרกรณีได้เฉพาะข้อกฎหมาย ส่วนการอุทธรณ์ในข้อเท็จจริง ไม่น่าจะทำได้เพราะ ป.บ.ช. และอัยการได้ทำงานอย่างละเอียด อีกทั้งมีองค์คณะเพิ่มขึ้นตามกฎหมายใหม่ซึ่งต่างจากคดีทั่ว ๆ ไป จะเหมาะสมหรือไม่</p>
<p>บพฉพาะกาล</p>	<p>บพฉพาะกาล</p>	

<p>พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒</p>	<p>ร่าง พ.ร.ป. ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญา ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ.</p>	<p>ประเด็น/ข้อสังเกต ของอนุกรรมการ</p>
	<p>มาตรา ๗๑ บรรดาระเบียบและข้อกำหนดเกี่ยวกับ การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรง ตำแหน่งทางการเมืองที่ออกตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๒ ให้ยังคงมีผลใช้บังคับต่อไปเท่าที่มิขัดหรือแย้งกับ พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้ จนกว่าจะมีระเบียบ หรือข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้</p>	<p>- ควรกำหนดกรอบระยะเวลา การ ออกระเบียบหรือข้อกำหนด ให้ แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่พระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญมีผลใช้บังคับ</p>
<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ ชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี</p>	<p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p>	